

Fra. Søllerød

54

ÖRNEN!

Sommar-nummer 1970

FJS nya spänstiga betäl

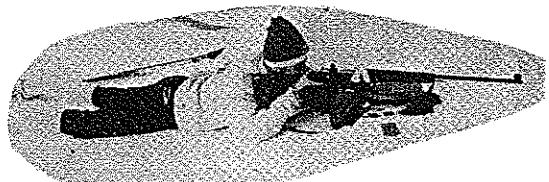
Lt Verndal Fj Persson Serg Lantz Öfu Lago-Lengquist
I 5 I 19 I 5 I 17
banlöpare skidåkare ölhävning 5-kamp

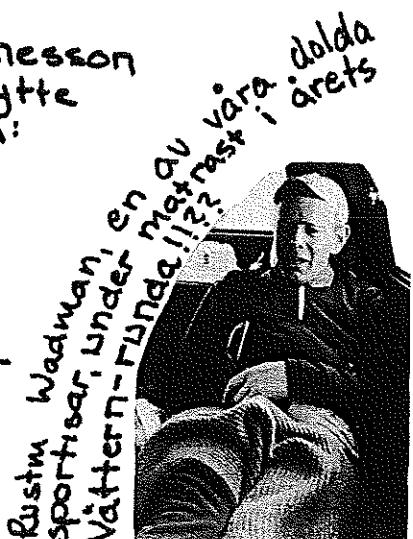
Ingmar Gustavsson
skolv: skidor 30 km
militär: vinterfält.
landslagsman:
orientering,
fälttävlan

Rolf Björklund
svensk mästare:
mil. 5-kamp
landslagsman

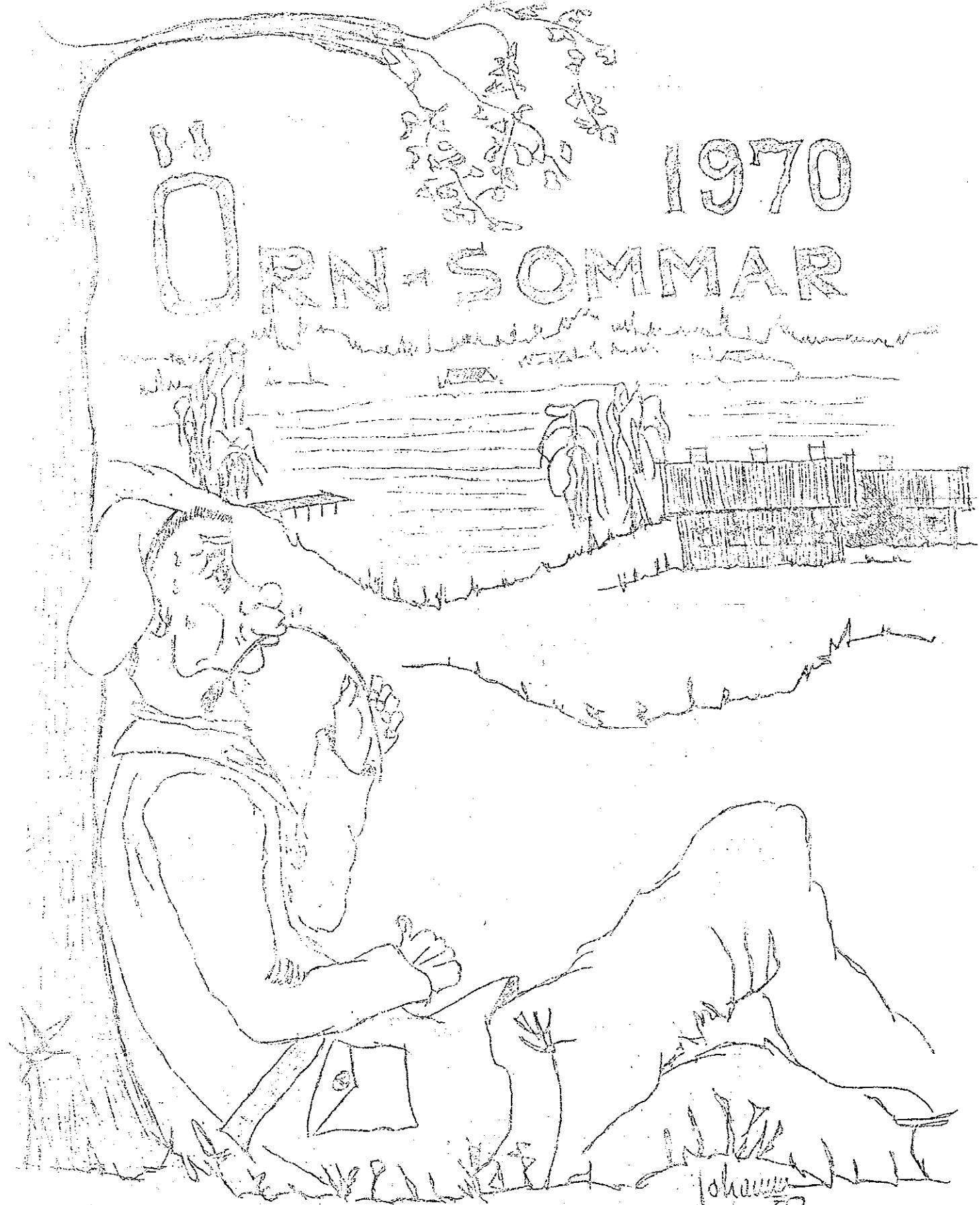
Hans-Åke Arnesson
skolv: skidskytte
landslagsman:
skidorientering,
orientering

Björn Fransson
skolv: skidor 15 km
svensk mästare: sommarfält.
landslagsman: skidskytte,
skidorientering, orientering,
fälttävlan

J Kattijauré-loppet, ett av Sveriges äldsta, traditionella längdloparlopp, vars bana går bland Sveriges nordliga fjäll, lyckades fö Karlsson slå sig in på en händande 6:e plats, MED BRUTEN SKIDA !!

Chefen har ordet.

Utbildningsåret 1969/70, ett mycket händelserikt år, är till ända. Helt naturligt går tankarna tillbaka för en kort summing av resultaten.

Under utbildningstiden har relativt många jägare skiljts från utbildningen. Ni som till vär varit har bestått det mer än årlånga provet med den äran.

Som fallskärnsjägare har ni fått vara ned om många händelser över hela vårt avlånga land. Åtskilligt har kanske varit grå vardag, med slit och slép, men - handen på hjärtat - det mestor har nog ändå varit ljusa stunder. Jag behöver bara nämligen, "rekreationsmarschen", högvakten, Kiruna och Kebeneckise. Jag ger er och det befäl, som utbildat er, mitt uppriktiga tack för det arbete ni nedlagt, den energi och framåtanda ni visat.

Har vi lyckats med uppgiften att skapa duktiga krigsförband? Frågan är inte lätt att besvara. Jag får nöja mig med en allmän värdering. Utan tvekan är ni väl skickade att lösa uppgifter som enskilda fallskärnsjägare och som förband - även under svåra yttre förhållanden. Detta goda intryck bestyrkta av de ondömen, sen inspekterande chefer fällt. Här till kommer de positiva intryck som den stora mängden attachéer och andra utländska befäl gett, uttryck för, isamband med besök vid FJS.

Men vi ska inte bortse på det förflyttna utan rikta blickarna framåt mot det nya utbildningsåret ned den nya åldersklassen. Från och före i år sker inryckningen i början av juni, vilket innebär en lång eftersträvad anpassning till det civila skolåret. Tyvärr mister vi härvid de frivilliga 70 extradagarna, som alla fallskärnsjägare hittills ålagts att göra. Det gäller därför nu att så alla satsar hårt och koncentreras verksamheten så att utbildningsresultatet ändå blir minst lika gott som tidigare. Den nya åldersklassen har från inskriningarna, glädjande nog, ovanligt höga testvärden "både på huvudet, och benens bågar". Detta och det välkända valspråket "för en fallskärnsjägare är ingenting omöjligt" gör att vi med förtröstan kan gå in i det nya utbildningsåret.

Innan jag sätter punkt vill jag rikta ett speciellt tack till våra elitidrottsmän, som skördat lagrar för FJS räkning som aldrig tidigare i skolans historia (se sportspalten). Det manas till efterföljd på andra och kanske ännu viktigare områden.

Jäger Grönman

Kröniko.

Regelmässigt är verksamhetepalsen hög på FJS. Det gångna halvåret utgår inget undantag.

Vinterutbildningen var likson i fjol förslagd till Övre Norrlands militärområde (där vi har flertalet av våra krigsuppgifter).

Värdar var Kiruna försvarsområdesstab och Jägarskolan. Generöst bemötande, nyreparerade kaserner, gott om utrymme både inne och ute gjorde tiden lättsam och lärorik för alla. Stort tillmötesgående på Kiruna flygplats bidrog till lyckade hoppningar. Även vädergudarna gjorde sitt. Runt om i Norrbotten slogs höldrekord men i Kiruna var vädret "njutbart" hela tiden. Som vanligt hade vi en samling friska "repgrubbar" inne. Österblom, Björk och Rosendahl såg till att ingen var överksam en enda minut. Skolexpeditionen arbetade för högtryck med programbudgetering och andra penning affärer.

Kompaniet hann ned vad det skulle, konditionen var imponerande stor. Redan i början av mars var det dags för fallskärnsinstruktörerna att ta sig en onkr. 160 krigskadetter i två omgångar ner i Karlsborg. Snö tillgången var nog fullt tillräcklig på Flugeby men som vanligt gavs kadetterna tre mycket uppskattade hopp i Östersund.

Kompaniet hann så med en säsövning med JS innan man drog upp till Kebenekaisemassivet, där en lyckad fjällmarsch satte punkt för fallskärmsjägarnas vistelse i Norrland.

På vägen ned till Karlsborg stökade man också undan en fin luftlandsättning på Järvafältet vid Svea livgardes stora tack- och avskeds föreställning (före utflyttningen från huvudstaden).

Tack vare den sena inryckningen för rekryterna kunde den gamla åldersklassen avrusta och rycka ut i Karlsborg. Som vanligt ligger dock Plutonchefsskolan kvar till hösten. Under maj månad hade vi också en skara frivilliga frittfallhoppare kvar som gjorde impone-rande framsteg i konsten att snabbt ta sig ned från höga höjder. Det "truppfria" uppehållet har vidare utnyttjas för en omfattande försöksserie på fallskärnssidan och på en efterlängtad befälsutbildning på jägar teknikens orräde. Floran av uppvisningar och snärre säsövningar har varit rik. Verksamheten har omfattat hela landet från stora flygdagen, i Ängelholm isöder, till Kalixbörnas försvarsdag i norr.

Vad vore en säsong utan besök. Ett flertal in och utlänningsar av skiftande grader har sett till att krönikan blev komplett även i detta avseende.

De idrottsliga frangångarna har varit starkare än på någonsin. Ingmar Gustavsson och Björn Fransson har i fälttävlan kunnat ha mästerskapstitlar av högsta värde och ned biträde av Ingvar Krancher och Per Lidner harnade också lagmästerskapen hos oss.

Rolf Björklund, den eviga 2:an, fick så äntligen sitt svenska mästerskap i militär ferkamp. De nyinryckta gossarna ser ut att gå i samma spår, åtminstone i orientering.

Och vad står framför oss? Jo, en intensiv och koncentrerad hopp- och jägarutbildning med sedvanligt deltagande i höstens fält-tjänstövningar, den här gången i Blekinge och Halland. Dessförinnan firar vi Fallskärmsjägarnas dag den 22-23 aug. Årsmöte, befälsträff, hoppningar och dans i lägret på lördagen, såning i lägret och uppvisningar i hall och torn på söndag förmiddag samt dans och andra förlustelser i lägret på söndag kväll.

Alla hälsas välkomna men speciellt de som firar 15-, 10- eller 5- års jubileum. Liksom tidigare ska vi försöka att ge årsmötesdeltagarna och de älsta veteranerna en flygtur.

Ja detta var endast ett kort koncentrat av det som förevarit och det som ska hända inom den närmaste tiden.

Du som vill veta mera kom till oss den 22-23 aug. eller sök upp oss närmelst det passar Dig.

/Max/

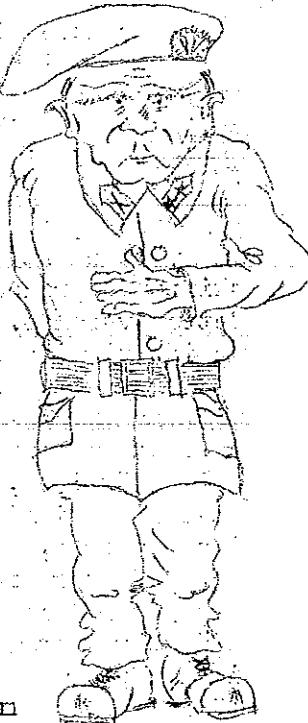
Fallskärmsjägare i atomåldern!

Grundutbildningen vid skolan kommer fram i år att bedrivas något annorlunda mot vad vi hittills varit vana vid. Jag skall här i korthet belysa skillnaderna och orsakerna.

1) Målet för utbildningen, dvs fejkförbandens uppgifter och deras metoder att lösa den här under det gångna decenniet kraftigt förändrats. Den tekniska och därmed taktiska utvecklingen har gått snabbt, främst kanske hos stormaktarna, men även i Sverige. Det finns ett talesätt som säger att stillastående är tillbakagång, och det får ansen gälla i mycket hög grad på det militära området. Vi måste räkna med en motståndare (varifrån han än kommer), som förfogar över mycket stora stridsvagnsförband, åtföljda av skyttetrupp i pansrade fordon. Strävan hos dessa förband är, att hänsynslöst stöta fram djupt in på vårt område, för att snabbt ta vitala mål och riva upp vårt försvar. Han förfogar över kraftigt artilleri, attackflyg och kärnleddningar för understöd av dessa förband, samt trupp och transportmedel för att överraskande genomföra luftlandsättningar, som försvårar våra motåtgärder. Han kan även överraskande genomföra terrängförflyttningar och temporärt underhålla sådana förband, som anfallit genom skogen, ned bandvagn eller helikopter. Han förfogar även över ett effektivt luftförsvar med radarövervakning, jaktflyg, eldrörsluftvärn och robotar, som för vår del omöjliggör flygning över hans område, i varje fall ned långsamtgående flyg, annat än på mycket låg höjd. Han har möjlighet att komplettera sin bevakning ned bildförstärkare, infraröd material, markspaningsradar och hundar samt har en effektiv signalspaningsorganisation, för att hitta våra radiostationer.

Men har en sådan motståndare inga svagheter? Jo visst, och det är den vi måste finna och utnyttja. Först och främst tvingar

EFFECTIVITET

hans hänsynlösa framåtanda honom att eftersätta bevakningen och skyddet vid sina rörliga bakre delar, där bl.a. staber och underhållsförband finns grupperade. Speciellt i ödemarksområden har han svårt att genomföra en effektiv bevakning. Vidare är han starkt beroende av ett effektivt underhåll, främst av drivmedel och ammunition till sina pansarförband, dessa förmödenheter måste till största delen köras fram på vanliga standardlastbilar.

Pansarförbandens snabbhet och rörlighet göt, att våra högre chefer i god tid måste få underrättelse om fiendens rörelser för att kunna vidtaga åtgärder. Allt detta har gjort att vi i år över efter ett nytt reglemente, "Provisoriska anvisningar för fallskärmsjägare", som ersätter "Fåälsskärmsjägarbibeln" från 50-talet. Fallskärmsjägarna avses med hänsyn till vad som sagts ovan, flygas in på fientligt område mer än 100km (=ungefärlig räckvidd för bandvagnar och helikoptrar) och fällas så lågt som möjligt.

Uppgifterna kan vara, att i grupp utföra kvalificerad fast spaning med rapportering direkt till högre chef, eller att i g grupp-pluton utföra mycket kvalificerad störande verksamhet i form av överfall och eldöverfall. Man kan tycka att våra grupper blir onödigt dyra och kvalificerade, men man begår då misstaget, att se till deras numerär och jämföra dem med vanliga skyttegrupper, istället för att se till vad de uträttar och jämföra dem med t.ex. ubåtar.

Dessa uppgifter kräver, förutom kunskaper i fast spaning och jägarkrig, god förmåga till långa marscher och god förmåga i överlevnadskonsten (genom jakt och fiske), god förmåga att forcera alla slags hinder och all slags bevakning, goda signallister och sjukvårdare m.m. Allt detta kräver en hårdare och mer målmedveten träning.

2) Tiden för utbildningen har minskat med 70 dagar. Detta innebär, att, eftersom utbildningskraven, efter vad som sagts under punkt 1, snarare har ökat än minskat, stiger behovet av effektivitet oerhört. Utbildningstiden måste utnyttjas till bristningsgränsen och detta kräver bl.a.

- A) Utremsning av onödiga utbildningsmoment, som inte har med det väsentliga utbildningsmålet att göra.
- B) Effektiv planläggning av tjänsten, bl.a. modern avsnittsutbildning och tillvaratagande av all dötid. Krav på utbildningsanordningar i skolans närhet, för att slippa dötid vid transporter ökar avsevärt.
- C) Enkelhet, frihet från byråkrati och aktiv, positiv medverkan från all personal, måste präglia tjänsten.

D) Kraven på service åt utbildningsverksamheten över alla serviceinstanser ökar starkt.

3) Det är som synes inte småsaker som begärdes av skolans personal, men jag tror, att vi genom samarbete och frihet från slentriantänkande skall kunna lösa dessa nya uppgifter.

/ Bengt Österblom/
Kompanichef

UTPROVNING AV FÖRSVARETS
FABRIKVERKS NYA MOHOTOV-
COCKTAIL

PCS PÅ PLUTONERNA!?!??!!

PCS gjorde i början av mars sitt första jägardygn på plutonerna. Vi möttes förstås av skeptiska minnor och på tredje pluton, dit jag kom, skisserade plutonchefen läget på plutomen innan vi fick tillfälle att informera våra grupper.

Vi tio-tiden var allt klart och bussen med den beryktade Alfred vid ratten började sin färd mot urlastningsplatsen. Vid elva började huvudstyrkan att röra på sig, snön bar, och spärpatrullen satte god fart. Gustavsson skötte orienteringen, och i motsats mot vad vi är vana vid, gick vi i närmaste rakt på målet - den tilltänkta basplatsen.

Förläggningssarbetena gick snärtfritt och enör en, efter norrlandsförhållanden, hög tall stod mitt i basen började spaningen mot Kalixfors flygplats, vårt anfallsmål, nästan genast.

Sellersjö, vår man i tallen, kunde snart ge en ganska klar bild av läget. Fem flygplan, två lastbilar och ett tält var vad vi skulle bekämpa. Tre patruller utgick för spaning, varvid min patrull skulle detaljspana mot en järnväg, mot vilken vi skulle slå till tre timmar efter överfallet mot flygplatsen.

Tredje spaningspatrullen utgick ned Strand som orienterare, ett smart drag emedan våra spår gick i en rät lije från utgångspunkt till mål. Framme vid målet mötte Kn Kristiansson och efter avslutat värv bar det av mot basen. Vi åkte undan ganska bra och glidet var enormt. Val hemma i basen smakade den varma drycken underbart.

Lt Wänseth gav order och reveljen sattes till 00³⁰. Sov gott!!

Revelj!! Packning av pulkor, en kort marsch och klockan 02³⁰ stod vi grupperade vid utgångspunkterna för anfället. Mörkret låg tungt över målet och kölden bet igenom alla kläder. Många var de fötter som fick känna på vad kung Bore förmår.

04⁰⁰ grönt signalpistolskott. Eldstöt, och så framåt. Att de två KSP vi släpat på inte fungerade var väntat. Kölden tar sina attribut.

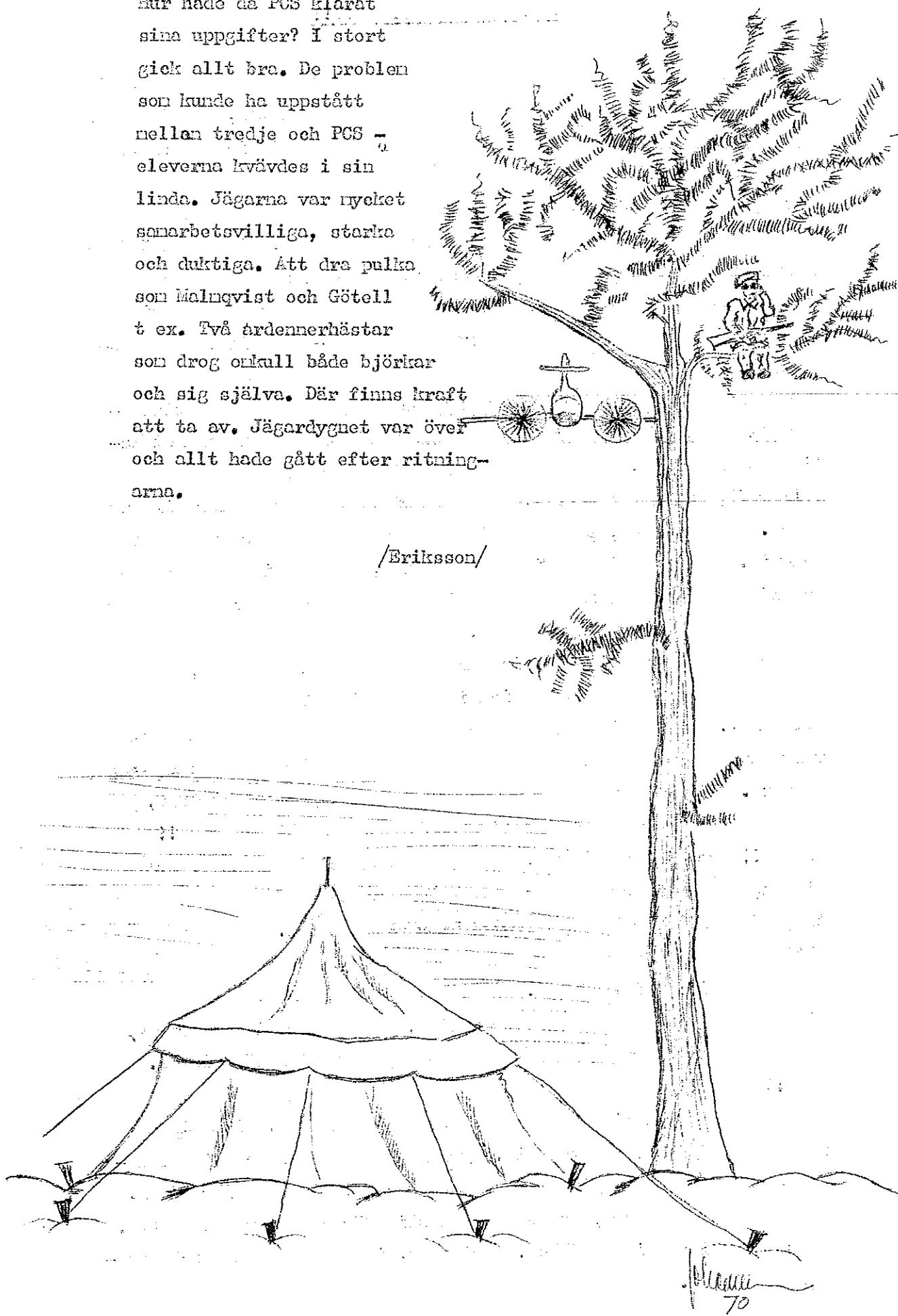
Anfället vällde fram ändå och efter ett par minuter röd signal.

Tänd!! Bakåt!!

Komma till återsamlingsplats två, beordrades 45 min. vila innan marschen mot järnvägen tog vid. Fyra km på en timme och vi var utgångsgrupperade för nytt anfall. 07⁰⁰ slog vi till mot järnvägen, som eskyddad den var, var en ren munsbit för sprängarna från 3:e. Marsch mot ilastningsstället. Kort rast, ilastning i buss och transport till JS.

Hur hade då PCS klarat
sina uppgifter? I stort
gick allt bra. De problem
som kunde ha uppstått
nellan tredje och PCS -
eleverna kvävdes i sin
linda. Jägarna var rycket
samarbetsvilliga, starka
och duktiga. Att dra pulka
som Malmqvist och Götell
t ex. Två ardennnerhästar
som drog enkull både björkar
och sig själva. Där finns kraft
att ta av. Jägardyget var över
och allt hade gått efter ritning-
arna.

/Eriksson/

"Avlämning till platonchef"

Lärna av!

Ja, löjtnant. PCS givakt. Löjtnant PCS 18 furirer.

Jag tar befälet! Godmorgen rekryter!!

Dödstystnad.

Fel. Godmorgen faliskärnsjägare.

God middag, Löjtnant.

Hm. Även solen har fläckar. Hur många var ni?

18 stycken.

Var är de andra?

Vi är bara 18, löjtnant.

Ja visst ja, så dun jag är.

Inre tjänst..... Mycket bra, men för två veckor sedan var det
darmigt under sängen på befälsrummet, fel, under befälsrummet
i trappan, och rätter ni inte till under sängen i trappan så
blir det kompaniförbud. Tid två minuter.

Löjtnant, var det inte för två veckor sedan?

Fel, fel, ähm, rätt äsch, riktigt påpekat, men det är obra
då det är så på befälsrummet!!!!??????!

Gå in och härla vapnen!

Dom här vi med oss!!!???

Nåväl, vi skall i alla fall ta fram pulkorna ur maten och ni
och ni ..... äsch, nu blir jag förargad på mig själv. Glöm bort
allt vad jag sagt. Dageleven tar befälet, gör som vanligt och
ställ upp sen.

Ja, Löjtnant!!

/Plutonchefsskoleeleverna/

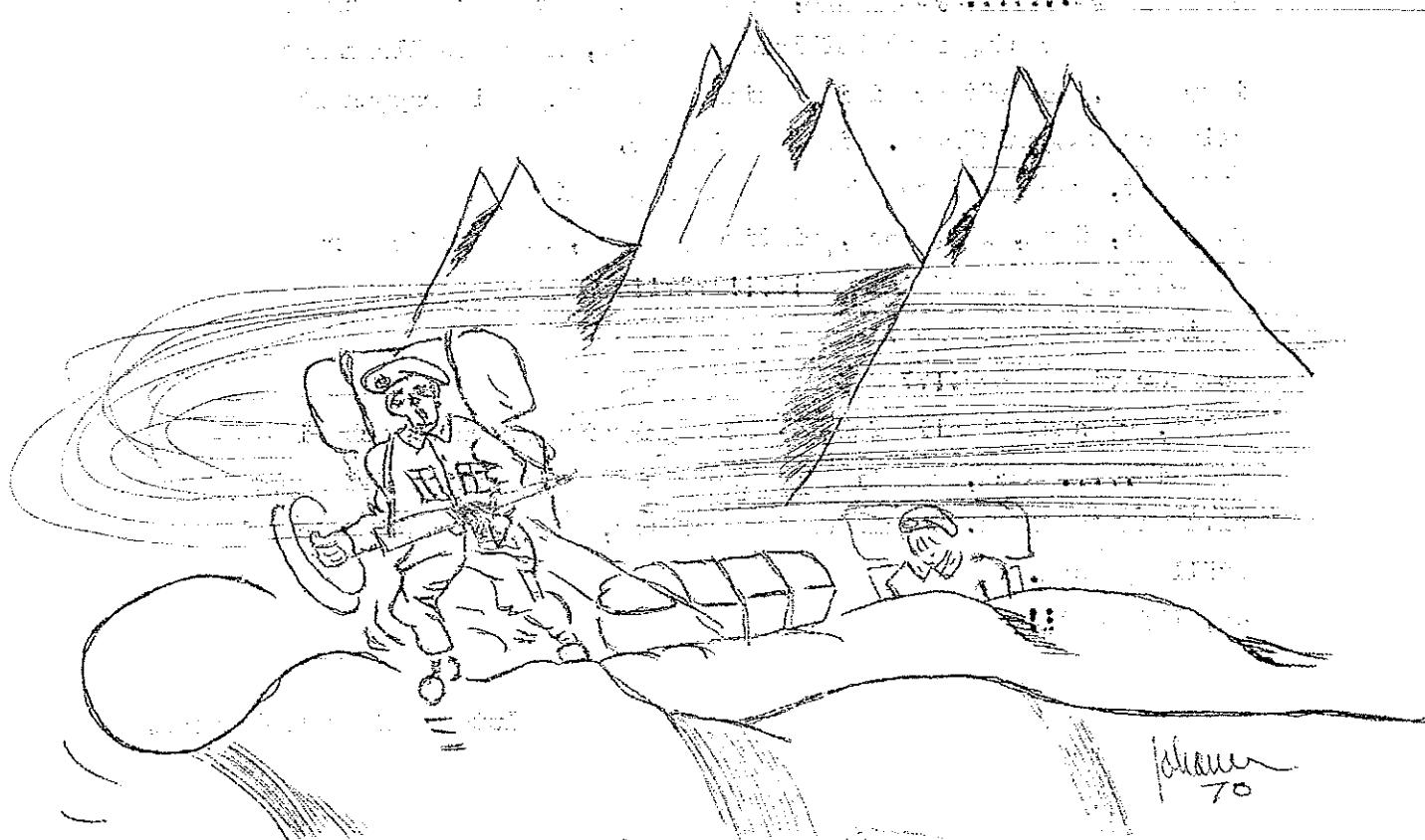

VAD VORE EN KYSS UTAN SNUS!

Andra pluton på fjällmarsch!

En lördag i mitten på april tuffade vi ut ur kasernonrådet på Jägarskolan i Kiruna i Alfreds gamla buss, ivrigt påhejade av "lyckliga" inledda fallskärmsjägare på sjukan. Vädret var acceptabelt och efter ung, en timma blev vi avkastade för att fortsätta till skids (?). Det blev en dagsetapp på 23 km upp till stugorna vid Kebnekaise fjällstation, där vi blev förlagda i kåtor och stugor. Turistnägningen blev omedelbart 100% accepterad av alla och det fanns de som inte ville lämna den över huvudtaget.

Andra dagen gjorde vi ett toppert försök att lägga Kebnekaise-nassivet för våra fötter - en topptur ned andra ord. Vi började marschen ned decimerad packning i skyv kuling. När vi steg

Hans
70

av skidorna hade vinden gått över i halv storm, men för en fallskärmsjägare är.... Jo, det blev onöjligt. När vi hade knappt ca två km kvar till toppen hade vi snöstormen och en sikt på cirka 10 meter. - Helt on! Den dåliga siktén gjorde att vi kom lite ur kurs och höll på att trampa rätt ut i torna intet vid en vertikal bergvägg. Well, vi hade sjukvårdspulkan med oss, så vi tejpade ihop de "döda" och fortsatte. Ene morgonen grydde. Med två rungande "gomorron" och fyra minst lika rungande "hukra" väckte vi allt sovande inom Kiruna stadsgräns. Marsch 20 km till Kebnekåtan, där vi skulle bo i snödriva. En bra snödriva och ambitiösa grävare gav fyra timmer senare, resultatet av en förläggningsförrätt för ett kompani. Andra

grupp i andra platsen rövade sin energi uppåt, vilket medförde att taket blev oerhört tunt. Vid sängdags upptäcktes en spricka i taket och skräcken grep tag i oss ned kalla, klippiga tentakler. Fast besluten att pröva vårt mod kröp vi efter en förstärkning av en skida och två stavar, in i vår hydda och överlevde elva timmars sömn. Då stod skidstavarna å spänna som pilbågar och efter utrymning pillade "Smutse" bort den vilket medförde att 30% av taket föll in Old!

En listig grej kan man göra är att stoppa kängorna i sovsäcken på kvällen. När man väcker på morgonen är allt som varit i säcken fuktigt och när man har varit ute i fyra minuter så har kängorna frusit så att de ner har karaktären av kolländska träskor än av skid-dite.

Från Kebene-kåtan började vi klättra upp längs östra sidan av Tjäktjavegge och vid Sälka vek vi av rätt österut mot Nallo. Det var ganska ihållande vind, men okuvligt drog vi våra pulkor. Ingenting kunde hejda oss i våran egenyttiga strävan att förflytta ryggsäcken medelst muskellraft från en plats till en annan. Dock aldrig den kortaste vägen. Nej, upp och ner gick vår väg. Den windlade sig genom dalgångar, utefter johkar och över sjöar, runt fjäll och in i pass in i nya dalgångar i ett tillsynes oändligt kretslopp på 20 km. Då hade vi passerat Nallo-stugan en liten stund tidigare. Ny förläggning. I snön. Stugan illustrerade fullständigt det gamla talesättet "så nära men ändå så långt borta".

Nåväl, in i snön red spaderna, och se, några timmar senare hade vi producerat fullt helocliga snögrottor - för en isbjörn med små anspråk. Fente dagen. Upp ur snöhögen. Kängorna fryser fast på fötterna i vanlig ordning. Stamp - stamp tills vi kom iväg en timme senare. Ett marschpass och halt. På platsen där vi befann oss skulle en del övningar äga rum. Sjukvårdsjänst, klättring i linje utför ett stup, lite utförsäkning m.m. Vi befann oss i det läget två km från Vistadalen. Ved oss beträffar kunde den lika gärna vara en hägring. Efter ett uppehåll på ett par timmar stakade vi på i bra tempo förbi Vista och söderut.

Tredje nutten i snögrotta blev ett enormt provisorium. Var hittar man vindpackade snödrivor i björkshög? Fantasikonstruktioner med grenar, skidor, plastskynken m.m. florerade i en mångfald, som kunde få en utenstundne betraktade att slås till marken av häpnad. Det var trots allt möjligt att klara livhanken, speciellt för den lilla grupp som under hela marschen ensorgsfullt utgått från närbeten till kåter eller stugor som det avgörande vid lägervälet i stället för,

att som vi i vår naiva föreställning trott, ha snö tillgången som bestämmande faktor. Det var denne grupp, här anges inga namn, som ständigt hade torr utrustning och mjuka skor, met lagad som av vita män och garanterad nattsömn.

"När sista dagens gryning belyste sten och stam
son frusna tomtegubbar vi försiktigt tittat fram"

Och se nu var det nära. Omkring 20 km till bussen och vädret var strålande. Det får livsandarna att sparka igång och ta nya tag. Med sådana förutsättningar kunde inte ens lite klabbföre och edugliga orienterare släcka gnistan. "Odugliga orienterare"? Hur kan man samtidigt vara fallskärmsjägare och samtidigt så dålig orienterare att endast vattendrag och vägar duger att följa, frågas kom?

/ MINMAN /

Efter avlämning till plutonchefen!!!??!!

Vi ska under en timmes tid öva vändningar. Men först ett par ord. Björkman ni har alldeles för korta byxor. Ja, Lt. Det förstår väl Björkman att man inte får ha? Ja, Lt. Hur skulle det se ut om alla hade för korta byxor? Vet inte, Lt. Ni ska Björkman byta byxorna på lunchen. Eller hur, Björkman? Det är stängt idag, Lt. Då får Björkman försöka nästa vecka. Ja, Lt. Och Björkman förstår att det inte går att gå omkring ned förkorta byxor? Ja, Lt. Vi ska ju ut i skogen i dag och det blir svårt om man har för korta byxor. Ja, Lt. Björkman får svårt med hakarna. Ja, Lt. Och det blir krångligt med benrenarna. Ja, Lt. Det var ju synd att förrådet skulle vara stängt idag. Ja, Lt. Jag vet inte riktigt vad jag skall göra åt det här Björkman. Ja, Lt. Hade förrådet varit öppet hade Björkman kunnat byta sina byxor idag. Ja, Lt. Men då får Björkman byta sina byxor i nästa vecka. Ja, Lt. Jag vill inte se Björkman i för korta byxor i nästa vecka. Ja, Lt. Då riskerar Björkman en tillrättavisning! Ja, Lt. Det blir hårt nog för grabbarna ändå. Ja, Lt. Vi återgår nu till övningen, men jag ser att tiden inte räcker till, utan vi får ta den här övningen i nästa vecka!!!???????!!!

/ KALLE /

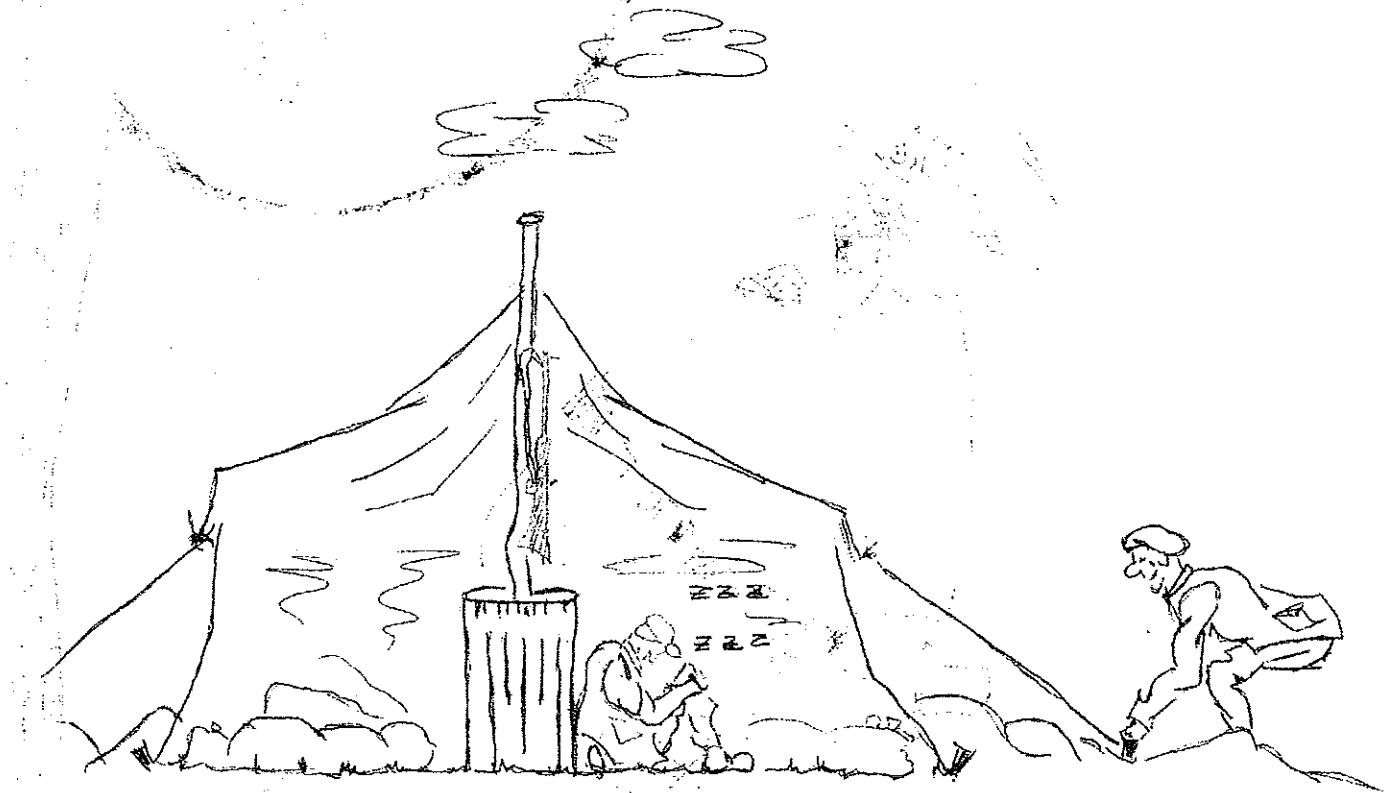
SLUTÖVNING FJS - JS

Vi hade nått slutmålet, de två sista veckorna i Kiruna skulle bestå av slutförsägning mellan den 6:e och 9:e april, fjällmarsch mellan den 11:e och 16:e. Två veckors slit i busken.

Slutförsägningen skulle vara en strid mellan FJS och JS. Där de senare var A-styrkan och vi var B-styrkan. JS skulle bedriva fast spaning i ett område i Skalo, medan vi skulle bedriva fria kriget.

Vi skulle inleda övningen med luftlandsättning, den blev emellertid inte av p.g.a. det dåliga vädret, istället skedde uttransporten med buss mot övningsområdet.

När vi hade urlastat och börjat skidmarschen in i skogen, började helikopterspaningen mot oss. Denna luftspaning ger oss, om den inte bekämpas, en viss huvudvärk. 1:a gruppens uppgift var att störa en O-Plats vid en mindre vägkorsning. Kl 07⁰⁰ lämnade vi basen med en dryg mil framför oss till målet. Efter en km gjorde vi en ryggsäcksgömma. 500 från den fientliga O-platsen delade gruppen på sig. Tre man började framryckningen på den nedre sidan av de större vägen, medan de andra fyra och rustm. Bergenland, som stridsdomare, togsig över den mindre vägen. Vi tre, vid den större vägen, hittade snart ett skooterspår. 200m in i skogen låg den fasta delen, alldeles efter skooterspåret. Vi smög fram försiktigt på linje, som tur var lyckades de andra fyra komma samtidigt med oss. Det var inget problem att ta sig runt trådminorna och omringa tältet.

Gleiter
-70-

Pest saknades och 0-platsen blev tagen på sängen och snabbt ner-
gjord. Under hemfärden mot basen fick vi meddelande via radion att
invänta plutonen vid en sjö. 2:a grupp skulle dra ner våra ryggsäckar
i pulkorna. Då vi väntade på dem, kom ändrade order på radion. "När
ni får era ryggsäckar, ta dessa och 2:a gruppens och återgå till ba-
sen." Det var jägarjobbigt att dra de tunga pulkorna i ett pulkspår,
som inte fanns, 5 km uppför. Kl 02⁰⁰ nådde vi basen. Kantratandan var
på topp, men 143 Kvassman, som hade haft svettigt ned pulkan, gynta-
de och önskade rustn. Bergenland en god natt. I:a grupp sonnade in
trötta, men nöjda med sitt lyckade uppdrag.

Dagarna efter utfördes störande verksamhet, överfall på JS-basen.

Bäst av allt var den goda Topp-ölen, som vi fick köpa när lastbilar-
na hämtade oss för hentransport. Nulades all energi på den sista
övningen - fjällmarschen.

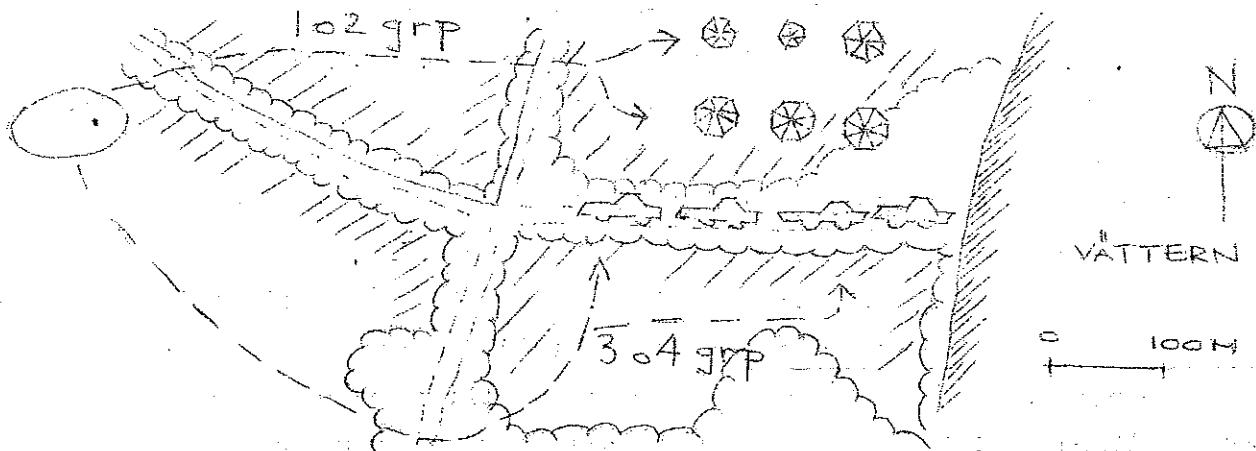
GULA DJÄVLARNA SLÅR TILL!

Samövning med S2. Toppen för en äkta fallskärmsjägare även om han bara helt nyligen har påbörjat sin utbildning i spaning och bara hört talas om eldöverfall. Sådant var läget när FJS i Höstas gav sig ut i skogarna en dryg mil V om Karlsborg, för att lära gubbarna från S2 m.fl. förband hur en slipsten skall dras s.a.s. Efeter det vanliga snokandet i skogen gick plutonen i bas, och ett par sprt skickades ut, så att plutonchefen kunde få lugn och ro och gå och fiska i en närbelägen sjö. Då ett tjugotal maskar förslösats på ingenting var det dags att återvända till basen, för att ta del av det enorma spaningsresultat som samlats ihop. Fantastiskt ett fientligt stabskompani lokaliserat och utspanat i detalj. Övervakning av målet beordrades, och planläggningen för ett nattligt överraskande anfall påbörjades! Då natten var som svartast gjordes uppbrott i basen och plutonen begav sig åstad mot den lede fi. Övervakningspatrullen rapporterade via radio att allt var som det skulle. 500m kvar till målet: "CR, CR; från EG, fi förbereder omgruppering, slut kom." Jäklar, nu gällde det att sno på. Full fart genom skogen+- 150m kvar och motorbuller från fi. "CR, CR, från EJ fi har påbörjat omgrupperingen, kom." - "EC från chefen CR, skjut för fan, klärt slut." Efter några minuter hörs ett samtidigt eldöppnande från sprt. Några sekunder senare är plutonen framme och ser som enda mål några röda bakljus försvinna i mörkret. Chefen för sprt anmälde sig: "Lt, vi fick nog den sista bilen, i alla fall blev det minst punktering på reservhjulet som hängde bak på bilen." Ve och fasa, fi undkom, vilken skam och vanära för FJS. Denna miss måste repareras snarast.

Efter en kort paus förflyttar sig plutonen upp till Vaberget i skydd av mörkret. Bas på Vaberget och ut med sprt i alla riktningar och alla tider. Ptr började återvända utan att ha så mycket som sett en skymt. Alla deppade, då plötsligt en röst i radioin bryter tystnaden. "CR, CR från GC, vi har upptäckt c,a 20 fientliga fordon plus några tält." Oh tack min skapare för dessa välsignade ord. Plutch angav tid och plats för ett sammanträffande med GC och störtade sedan iväg för att själv utspana målet. Allt skulle ju klappa denna gång, så inget offer kunde vara förgäves.

Efter en dryg timmes förflyttning var det så dags att börja nära sig den fientliga grupperingsplatsen. Totalt utnyttjande av stridsförflyttelsesätten förde fram plutonchefen till främre parkett. Oj, oj, vilken syn, vedhuggning för minst två nätters behov pågick,

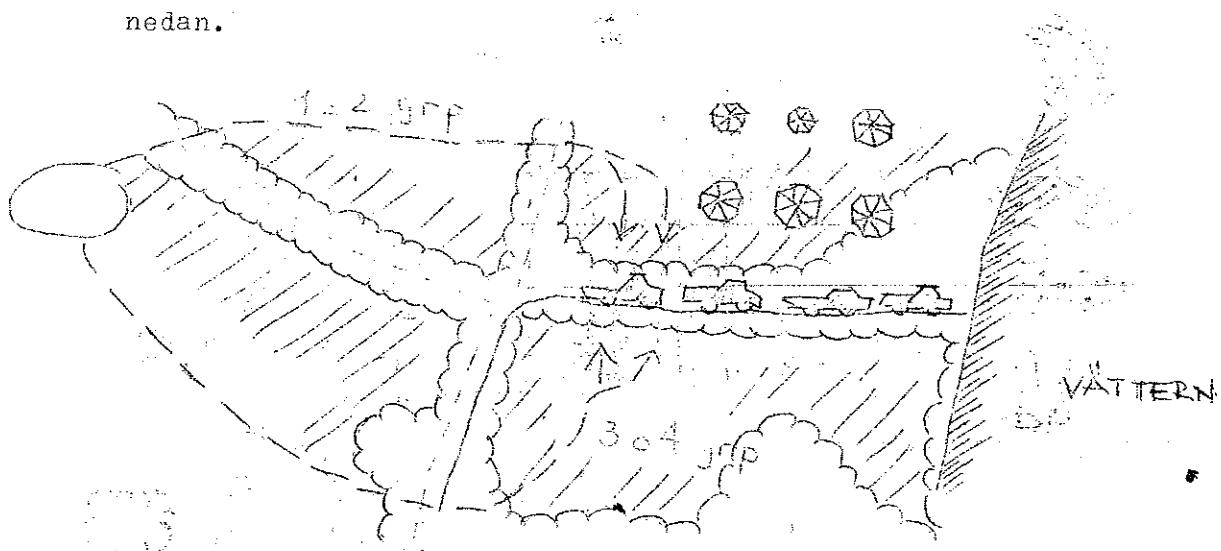
tälten stod helt omaskerad och i en fin rad, likaså lastbilarna. Posterna då? Fanns inga, inga alls. Glad i hågen och lätt på foten traskade plutonchefen och sprt vägen hem till basen och redogjorde där för stridsplanen som skulle bli ett sådant slag för fi. Se skiss nedan.

Alltså, 1:a och 2:a grupp under befäl av stf plutch stridställning omedelbart öster vägen, eld mot förlägningen. 3:e och 4:e grupp med plutch stridställning omedelbart söder om den andra vägen, skjuter sönder fordonen.

Plutonen avtågade i god tid och undan för undan närmade sig sig främre återsamlingsplatsen. Rapport från sprt: "Allt i sin ordning, inga poster." Plutonen delade på sig, nu gällde det. Väg-Övergången blev kritisk. Ett par bilar åkte stup i ett längs vägen. Efter en halv timme var dock plutonchefen återsamlad med sina grupper öster om vägen. 150m kvar, cm för cm närmade vi oss målet, då plötsligt det hörs röster och fotsteg från fientligt håll. Plutonen låg dödstyst i snåren och tryckte. Är vi upptäckta? Frågan stod som skriven i eldskrift framför ögonen på samtliga. Slutligen vågade vi oss fram lite igen, vi hade tydlig klapat oss. K-N-A-K! någon knäckte en kvist, vi var tio m från vägen. Det hördes ljud från andra sidan vägen. Folk som intog sina eldställningar, klickande från mekaninsmer, viskningar m.m. Tusan också vi, som var så nära. En strålkastare lyser upp himlen, en bil kommer söderifrån och stannar i vägskälet, en taxi! Vad i h-e, ut kliver ett par lullande repubbar som pratar högt röker och har sig. Man börjar undra om fienden fullständigt har tappat förståendet. För ett par ögonblick man fienden mitt emot oss, den i eldställningen, och då hände det. "E L D", ett vrål och ett eldöppnande avv sällan skådat slag. Vi blandades av fiendens mynningsflammor, och tryckte oss ner i den viopta mossan, så mycket det gick. Elden upphörde och 3:e och 4:e grupp drog snabbt upp sina vapen, plutonchefen kommanderade eld!!

Betalt kvitterat era jäklar blixtbockar tänkte plutonchefen och gav några sekunder senare order om eld upphör. Från andra sidan vägen hördes en välbekant stämma vråla: "Eld upphör, bakåt," varefter springande steg avlägsnades sig från valplatsen. Plutonchefen drog sig också tillbaka med sin styrka. Vid återkomsten till främre återsamlingsplatsen konstaterade plutonchefen och ställföreträdande plutochef att följande hade hänt. Se skissen nedan.

Nåja, vem som helst kan göra misstag. Att fienden blivit ordentligt skrämda i sin slummer var fullt klart, ett sådant intensivt och kraftfullt skjutande måste ha givit honom komplex för resten av övningen. Dessutom var det ju bara eldöverfall, så att plutonen sjököt lite galet kunde ju inte fienden veta. Snyggt tyckte vi alla och såg fram emot kompanichefens genomgång påföljande morgon. Vid genomgången risades och rosades det i vanlig ordning och med spänning väntade vi på rosen till 3:e platon. Den kom. Förhandet vi med sådan kraft föregående kväll med sådan kraft tillintetgjort var inget S2 förband utan ett vägkompani som var inkallat till repövning. Tja, kompani som kompani tänkte man, vi lyckades i alla fall. Detta kompani ingick inte i övningen, utan var fredsmässigt grupperade på platsen. Repgubbarna slutade sin tjänst klockan 17⁰⁰ på dagarna, vapnen hade de lämnat in för en vecka sedan, och taxin kom hem med två som varit på Gästis. Inte undra på att det var så djäkla tyst på fiendens sida.

/ Lt Wänseth /

V F Ö - 1 9 7 0

VFO - 1970

VFO-1970

Det har kommit på min lott att dokumentera "Kamungehjälternas" insatser under det stora vinterkriget av årgång 1970.

Om våra uppgifter kan väl så här i efterhand sägas att troligtvis ingen riktigt visste vad uppdraget överhuvudtaget gick ut på.

För att börja från början, så nästa poängteras att förberedelserna var ypperliga och där kan nämnas att i stort sett hela kompaniet beväppta ett av våra egna fienders språk och dess uteom kände till varvärda stridsvagn och pansarvagn om de bara hade den rätta nationaliteten. Dagen D, luftlandsättning i trakten av Boden lördag en. Sedan följde en skidmarsch mot tilltänkt basterräng i ett före som endast kunde vara beställt av "Min hälle" eller Lt Österblom.

En klartänkande individ i ledet kom plötsligt på varför ÖB hela tiden talade om att fallskärmsjägarna skulle jämföras med en ubåt. Helt enkelt därför att jägarens framfart ska gå under snöytan, i stället för ovanpå.

Allt eftersom marschen fortlöpte och nörikret började sänka sig, höjde vi oss, beroende på de snönassor som verkade trivas under våra skider. Men som sagt inget stoppar ju en jägare, vilket kunde förstås om man beskådade de beslutsamma och bistra ansiktsuttryckena när skidorna nästa befries från snö och is för hundrade gången.

Det var verkligen krigare på alerten, som framåt tretiden på morgonen började sköna något som liknade tält.

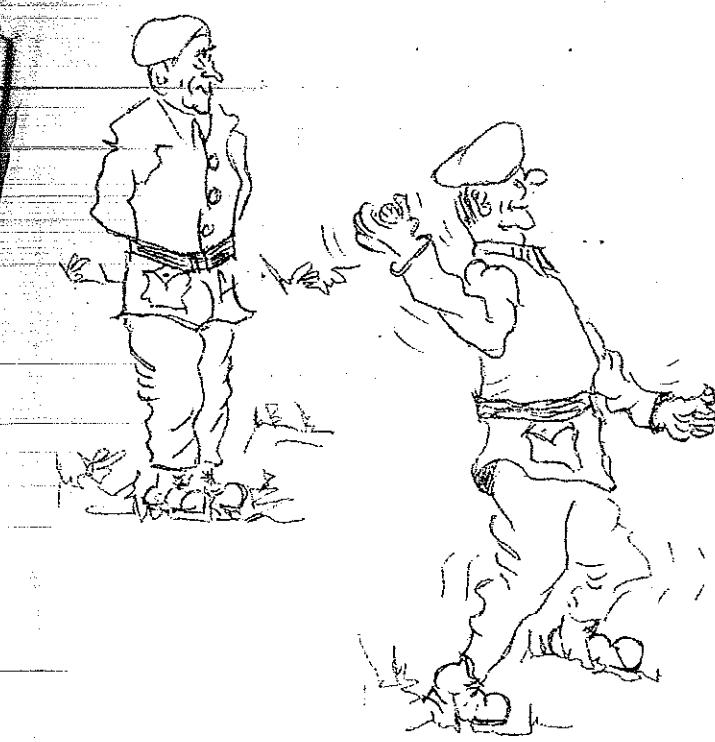
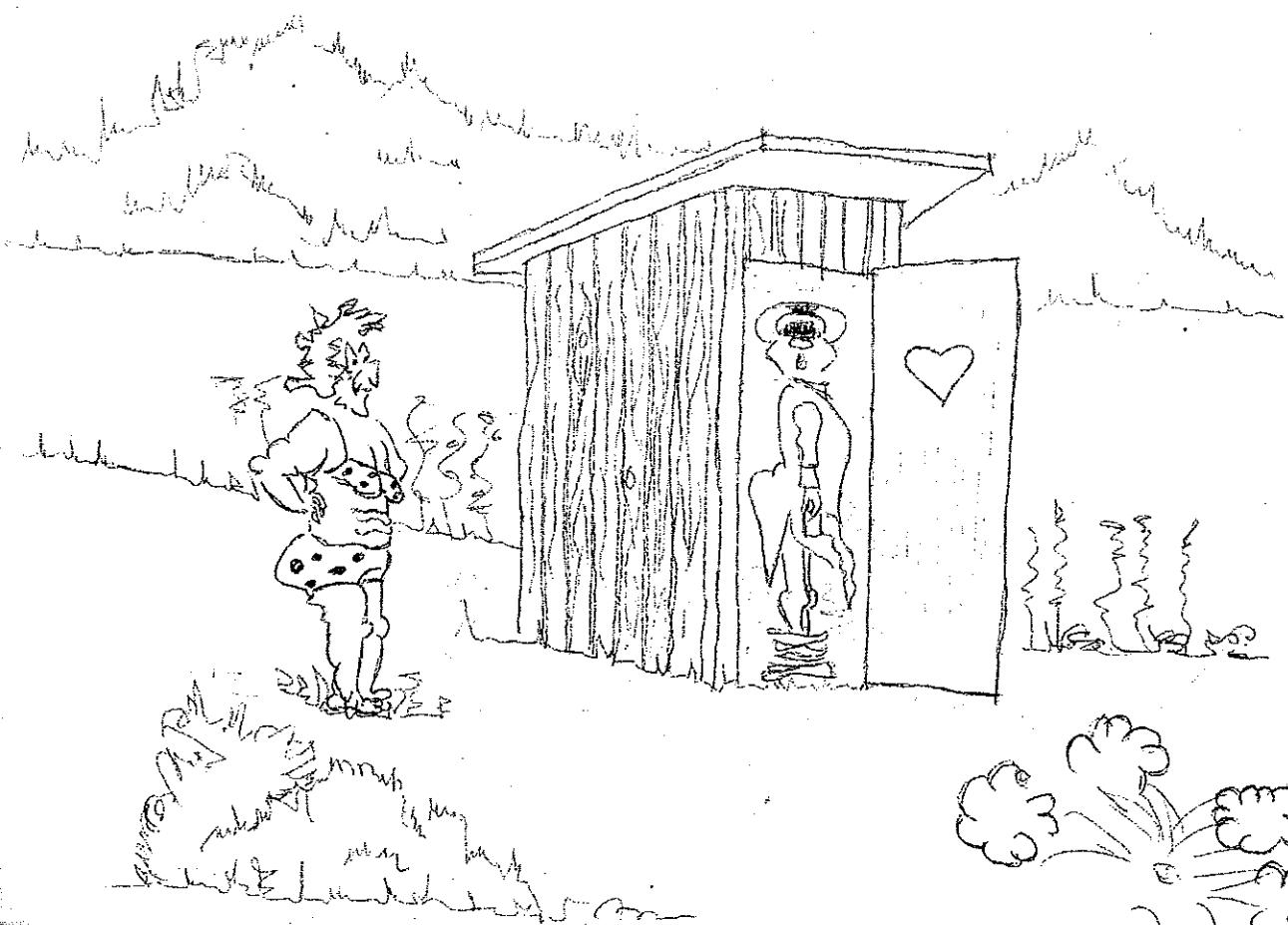
Under natten framträddes en positiv detalj som höga vederbörande borde lägga på minnet för att vid senare tillfälle försöka utveckla. Det var i samband med eldposteringen. Som alla vet är det ett stort problem att hålla sig vaken när man sitter eldpost, och genom manipulering med tiden brukar den vanliga tiden bli c:a 45 min.

Dette problem elimineras nu av ett ljushuvud som presenterade eldposten, en lättisinnig tidning (jämfört med Soldf), med det välvilande namnet "Extas", varför dialogen i fortsättningen kunde vara ung, så här:

_____ Vad är klockan?

_____ Tjugo över två, men sov du, jag kan sitta ett tag till.

_____ Vad f-n har du inte väckt mig för? Det är ju ett djälsätt. Skulle jag gå på kl. två så skulle jag, nu kommer jag också att sitta tjugo minuter längre.

Hall 70

(Det hände t o m att en del befölj erbjöd sig sitta eldpost.)

Klart är ju att prenumeration på vissa tidningar för fältbruk skulle höja beredskapen avsevärt, ty en sovande eldpost väcker ingen. Anfallet under det första dygnet fungerade väl istort sett tillfredsställande, även och det rådde en viss villrädighet på stormstånd, då det visade sig att en del av våra vänner befälen promenerade runt bland målen. Efter bl.a. helikopterflyttning och en ny bas utan att kompaniet råkåt i någon större skäritytsling (kanske den största var "sovplatskriget" där Lt Rosendahl och Korpr. Almgren inte riktigt hade klart för sig var gränserna mellan de tilldelade sovplatserna i tället gick) laddade vi nu upp oss för det stora avgörandet med något så sällsynt som sömn. Efter det att det nu så vitala kompaniet på morgonsidan bandvagnstolkat till någon km. från målet, närmade sig nu klockan X ned stormsteg.

Den stora frågan var huruvida "Korlungehjältarna" nu tre år äldre åter igen skulle kunna avgöra. Denna gång slaget vid Södra Bredåker. För att spara en del tid sattes en bandvagn in i spärpatrullenens ställe. Allt eftersom timmarna gick och antalet gånger kön mötte den spårande bandvagnen började närmisa sig de tio, såg man "Bredåkersmedaljen" flyga sin nos. Men undrade så snabbt om detta var något ny strategi, eller om vi rent av höll på att platta till snön i terrängen för att något förband skulle kunna strida utanskidor. Helt plötsligt dök det väl i alla fall upp något mål, ty kompaniet blev utkommenderat på breddgruppering och hela härligheten. Laddade till tusen, för att nu äntligen få visa upp den så vittontalade "Kämparanden" väntades nu bort på ordernas "framåt". Ordern kom, och sakta fryspte avståndet till "fienden". Automatkarbinerna lyftes och figurerna som framträdde i siltboden blev allt större och större. Då plötsligt kom orderna "Eld upphör! Försvara tagen terräng! Stor förvirring rådde innan det klargjordes att det var en del av vår egen styrka vi var i färd att meja ner.

/Agerhen/

D E N H Å R D A G R U P P E N .

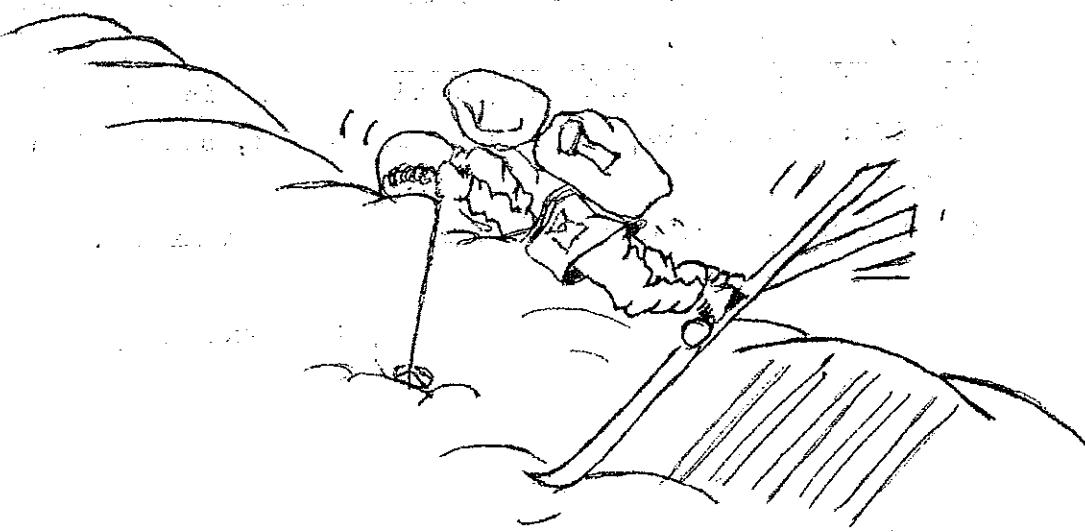
Under slutövningen skulle vår grupp ha ned hela fältutrustningen+ mat för lång tid. Ryggsäck + AK vägde 44 kg, dess ute medfördes 2 pulkor som vardera vägde 72,5 kg.

Hopvärdet den 6:e var så dåligt, att vi ej fick hoppa, utan fick transporterat ut ned buss. Vi jublade naturligtvis när vi slapp att hoppa ned den utrustningen. Fienden hade helikopterspaning och upptäckte oss redan då vi urlastade bussen.

När vi gjorde den första rasten, var de flesta av oss redan en aning knäckta. Vi var ju inte våna vid sådan packning, men fienden hade vi skakat av oss!

Efter 2:å och 3:e rasten började vi vänja oss vid vår utrustning.

Vid ett flertal tillfällen spanade fienden på oss ~~med~~ helikopter, men vi lyckades gömma oss, så att de inte kunde se oss. Det värsta var under dagen, när dagsnejan satte in. Is bildades under både skidor och pulkor. Och ingen har väl varit så förgrymrad och svirrit så som 322 Ryber, när vi skulle uppför och han bara slant och ranla ned ansiktet i snön. Vi fick hjälpa honom varje gång.

Johansson
70

Fram på kvällen kom vi fram till platsen där vi skulle ha fast spaning. Spaningen skulle påbörjas nästa morgon. Ryber och jag skulle börja, men det blev något fel med avläsningen så vi fick sitta i sträck. Under tiden skulle vi ha samband ned radio. Det sköttes av Augustsson och Lindholm, på ett utmärkt sätt. Den fasta spaningen utfördes på ett smärtfritt sätt.

På morgonen den 3:e dagen skulle vi förflytta oss 1 mil, gå i bas och på kvällen göra överfall på en bro 0,5 mil från basen. En bit från platsen erhöll vi ammunition och sprängmedel. (Från helikopter). 300 m från bron tog vi av oss skidorna. Lt Spång, Ryber och Lindholm släpade i meterdjup snö de tunga sprängmedels lådorna. Terrängen gick bara upp och ner. En hel del svordonar osade, men vi lyckades ta oss fram till bron, utan att någon upptäckte oss. Först när vi skulle ta oss upp på bron såg den patrullerande posten oss, men då var

det för sent. Bron sprängdes och vi drog oss tillbaka till basen. Därifrån skulle vi under natten förflytta oss en knapp mil. Alla var då genomblöta om fötterna, och strumporna frös sedanmera till is. Kängorna blev stela som plåt, och inga hade vi att byta ned. Strax innan vi skulle iväg stod Ryber och jag och sennade i skalarna till pulkan. Även Lindholm och Kroon, son drog den andra pulkan, var lika trötta. Augustsson som i huvudsak haft hand om signaleringen och sambandet var ganska slut han också. Strand, son är skidåkare och då var i god form, var relativt pigg men han lär nog ha känt en viss stelhet i kroppen. Det kändes skönt att ha ned en så pass duktig orienterare att göra som Fransson (ställföreträdande gruppchef,) för man visste att man hela tiden gick rakt och inte i cirklar.

Vid fyrtiden på natten kom vi fram till platsen för stridsskjutningen. Lt Spång, vår gruppchef, hade lyckats få oss dit ett par timmar tidigare än beräknat. Det blev 3-4 timmars vila innan stridsskjutningen. Den gick bra.

Efter avslutningen på övningen (när vi kom hem) fick vi belöning för vårt slit: Lt Österblom bjöd oss på gratis film, så mycket vi orkade på markan.

Det uppskattades verkligen. Det var en övning att minnas.

/ 303 Östergård /

VÅR TID VID FJS

Krigsskolan var under mars månad i två omgångar och gästade Fallskärmsjägarskolan.

Det blev en intensiv vecka för de 70-tal kadetter och 10-tal lärare, som en klylig afton, redan första dagen, sattes att putsa skor.

Genom äldre kamrater och vissa lärare vid KS, hade kadetterna fått höra att man på FJS inte lade några fingrar emellan. Så det var en ganska uppjagad och spänd halvkurs, som ställde upp för de första lektionerna. Vid den alltid väl genomförda VI - SI - TA - TION - EN av baskrar, skäggstubb och skor, syntes angårs lite "opolerad" kadett stå ned rådslan i blicken och svara: "Tack! Löjtnant! ned förut ej visade röstresurser, då hans skor berördes.

Efter de första timmarnas grundläggande fallskärnsteori, kom så turen till sågspånen. Aldrig förr ha dessa kvinnornas charmtroll känt sig så löjliga, som då de rullade runt över golvet i sågspånen likt en hjord exotiska djur i en cirkus manéger. Det visade sig dock snart att "domptören" hade utbildat KS-elever tidigare och snart var alla nästare, enligt eget tycke, på -snett främst, vänster - n.n. Träningen bedrevs sedan systematiskt med svårare och svårare moment i ett högt tempo. Det som allmänt ansågs vara trevligast var gungan och de korta rasterna, det som alla tittade litet snett på var flygplansträningen och till en början tornet. Det senare kanske främst för att det hade beskrivits vara c:a 20 m högt ned ett "fritt fall" på 8-10 m. Måltiden före första tornträningen bestod för de flesta av njölk och någon smörgås.

Då kadetterna själva stod i tur att kasta sig utför linorna, var de ganska bleka, men när de fann att systemet fungerade, framstod övningen, som klart trevligast. Speciellt vid samtal med ännu ej i tornet invigda kamrater, som om möjligt än blekare snart skulle få hopmästarens kåra klapp på axeln.

DANS GLANS ÖVERSTE!

JA FANJUNKARE

Johann
70

Veckan i Karlsborg tillhör dn av de trevligaste övningarna i kadetts liv. Den var hård och ganska krävande, men mycket stärkande för den enskildes psyke.

Målet för allas ögon, var ju att få sväva i luften under en väl utbredd kalott. Detta gav huvuddelen tillfälle att få uppleva i Östersund första veckan i april, dock fick några få till en början bara se den delvis "klar kalott", nedan två fick känna på "reservens" kalla handtag.

Att det kan vara så tyst och skönt bara några hundratals meter upp i luften hade nog ingen trott. Men att sväva fritt likt en dalande maskrosfrukt, tyckte alla var något mycket effektfullt.

När kadetterna väl tog park efter sedvanlig annälans för C FJS skålades det ned champagne tillsammans med C KS. Efter tre hopp var kadetterna klarade med utbildningen och fick som minne en IRWIN-nål och ett diplom.

Tiden vid FJS har klart och otvetydigt visat, att man ned hård disciplin och hård drill på mycket kort tid kan nå stora resultat.

Karlbergs Slott 15/6 1970

Sören Stegjus
Thess Slottspoet

MIN FLICKA OCH HENNES KILLE
GIFTE SIG I LÖRDAGS ....!

|Olofsson
70

M A N U E L L E O P P N I N G

Våren hade kommit till Karlsborg. Med stor saknad hade åldersklassen lämnat FJS och återgått till det civila. Hvar var bara PCS samt ytterligare 6 jägare från 2:a och 3:e platon.

Dessa 6 eftersläntrare skulle tillsammans med 5 man ur PCS under maj månad utbildas i fritt fall hoppning. Under hösten 1969 hade dessa 11 frivilliga uttagits efter prov i hall och torn.

Nu stod vi där framför Stinsonplanet, beredda att göra vårt första manuella hopp. Semtliga hade tidigare gjort två godkända hopp i "spridd ställning" ned automat fallskärm 75, med påmonterat "Surry-handtag" och nu skulle vi alltså vara nogna för det första manuella hoppet.

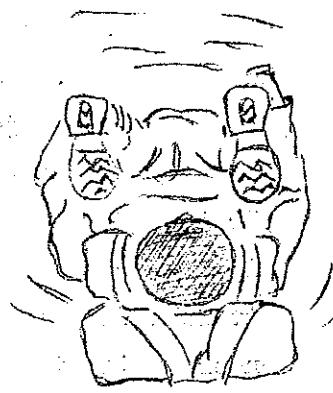
Fu Karlsson, fu Westlin in i planet. Fu Karlsson, förste hopparen, skulle han komma ihåg att dra eller skulle kap 3:an ta honom?

Karlsson hoppade, och drog. Samma gjorde Westlin.

Flötsligt fann jag mig själv sittande i baksätet på Stinson-planter. Sk. "Biggles" Davidsson drog på gas, planet rullade ut över fältet, ökade fartens allt mer och lyfte. Ingen återvände! Jag började känna mig torr i halsen. Jag tittade upp på hoppnästaren fm Samuelsson och fick en uppmuntrande nick. Ja, det var lätt för honom att se oberörd ut!! Hur många hundra manuella hopp hade han gjort egentligen?

Jag tittade ut genom "dörrhålet" på Stinson.

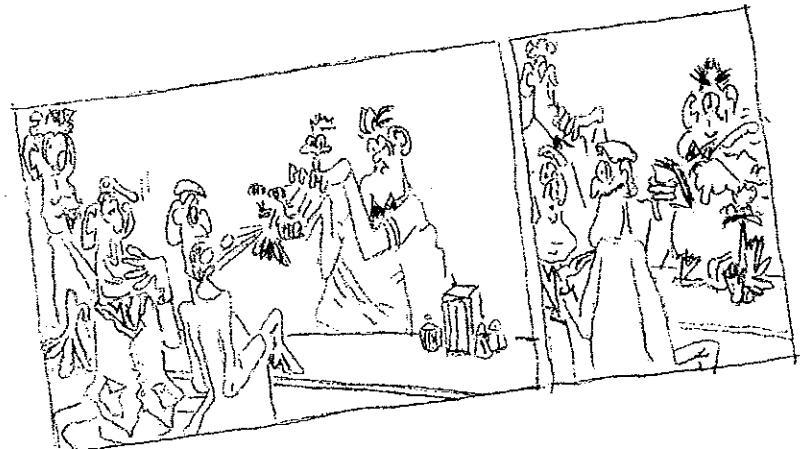
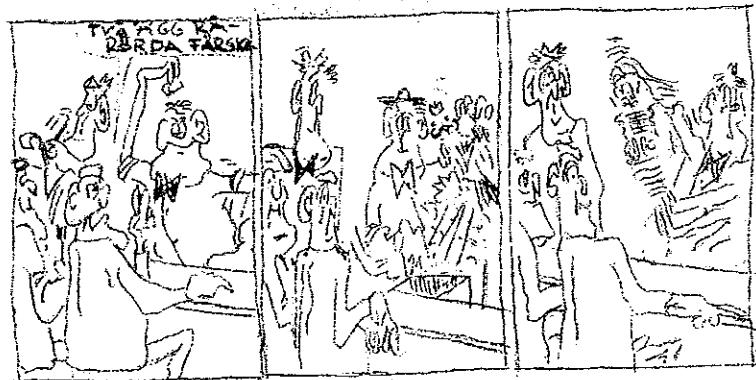
Långt där nere såg jag fältet ned hoppreringarna: Det röda krysset, och lite längre bort ett rött T. Hjärtat bultade hårdare, planet var på väg in.

Olaius
70

Jag repeterade snabbt för mig själv de olika åtgärderna jag hade att göra: Vänster hand i takringen, Höva mig framåt, utåt, ta tag med höger hand på vingstaget, ut med höger fot på fotplattan, sedan vänster. Därefter flytta ner vänster hand till dörrkanten. När jag sedan väl klev av fotsteget gällde det att våra kall, räkna "ettusen, tvåtusen, tretusen," snegla ner på handtaget, "fyrtusen", inte glömma att dra, "femtusen", återgå i spridd ställning. "Till färdigställning", Rn "Saris" röst skinrade mina tankar. Jag svalde, bad en tyst bön och kröp ut. Jag tyckte propellervinden ville slita bort mig. "Färdig!", en ny tanke flög genom min hjärna: Glöm inte svanken! "Gå". Jag klev av. "Ettusen, tvåtusen, tretusen". Där satt handtaget. "Fyrtusen". Jag gick in och drog. "Femtusen" farten bara ökade. Jag kände vinddraget. Kom aldrig skärmen? R E S E R V E N????????!!!!!! Då kom rycket, allt blev tyst. Jag bara hängde där. Jag hade gjort mitt första manuella hopp. Under den fortsatta utbildningen fick inte alla hopp lika bra som det första. Hade det varit fråga om stihilopp hade han kanske haft en chans. Jag antar att jag är en bland de få som under ett och samma hopp gjort VM-programmet två ggr. på 3 sek. dragit i handtaget i bakåtvolt, samt hängt upp och ner med ena foten i bärlinorna och kontrollerat kalotten. Men ganska snart lärde man sig att framförallt slappna av och ta det lungt, samt rätta till ett felaktigt läge i luften.

Under utbildningen fick vi prova på ytterligare två flygplanstyper. DO 27 och DC : an. DC 3:an kände vi ju väl till sedan tidigare, men vid manuellt hopp blev det fråga om en annorlunda flygplansdrill. När de tre utbildningsveckorna var över hade de flesta av oss sju, som då var kvar, hunnit till 15 sek. fritt fall. Villket innebar att vi nått upp till maxfart. Dessutom hade vi börjat få en viss känsla för skärmen och precisions resultaten i landningsarna hade blifvit bättre och bättre. Tyvärr hade vädréts märker under stor del av tiden svikit oss. I annat fall hade resultaten säkerligen blivit ännu bättre. Hos samtliga av oss växte stadigt intresset för fallskärnhoppling i och med derina utbildning. För min egen del kom jag att bli ordentligt tänd på frittfall hoppling och korrier med stor säkerhet att fortsätta civilt. Känslan av att "ligga" i luften, höra vinddragets sus och uppleva det fria fallet, samt med utvecklad fallskärns sakta dala ner mot moder jord, går inge att beskriva, den kan man bara uppleva. "Pröva"!!!!

KK AA LL LL EE LL SS EE II II

Härmed kallas Du till Fall-
skämsjägarklubbens årsmöte
1970.

Tid: 22/8 kl. 15³⁰

Plats: Lektionssal, FJS

Föredragningslista kommer det
finnas anslagen å lektionssa-
len, FJS, fr o m 10/8 1970

Stort mötesdeltagande emotses
med glädje!

PS: Styrelsen undersöker och
hoppas på, att som föregående
år, kunna bjuda på flygtur
i samband med hoppuppvisningen.

/STYRELSEN/

Världscupslutspel från idrottsförbundet		
Skolm. skidor 10 km	1. Fskj Ljönni Fransson	1.01.05
	2. Fskj Ingmar Gustavsson	1.02.35
	3. Fskj Hans-Åke Arnesson	1.04.50
 Bef. klassen		
	1. Fj Albertsson	1.08.06
	2. Öfu Nordin	1.09.33
	3. Rustn Lidman	1.11.16
 Skolm. skidor 30 km		
	1. Fskj Ingmar Gustavsson	1.43.34
	2. Fskj Hans-Åke Arnesson	1.49.12
	3. Fskj Lindholm	1.50.39
 bef. klassen		
	1. Fj Albertsson	1.59.08
	2. Kn Kristiansson	2.00.29
	3. Lt Spång	2.00.36
 Skolm. skidskytte		
	1. Fskj Hans-Åke Arnesson	1.08.42
	2. Fskj Björn Fransson	1.15.45
	3. Fskj Johansson	1.16.55
 Juniölympiskt skidskytte ind. 91 delt.		
	8. Fskj Björn Fransson	
	9. Fskj Hans-Åke Arnesson	
	21. Fskj Johansson	
Lag	2. Fallskärmsjägarskolan	
 MM olympiskt skidskytte ind. 73 delt.		
	18. Fskj Ingmar Gustavsson	
	29. Fskj Björn Ristner	
	32. Fskj Nils-Olof Westlin	
 Stafett 18 lag		
	4. Fallskärmsjägarskolan (fskj B Fransson Johansson, f.fj Gustavsson, fj Albertsson)	
 JSM skidskytte staf.		
	3. Fallskärmsjägarskolan	
 MM vinterfältävlan		
	1. Fskj Ingmar Gustavsson	
	25. Fskj Björn Fransson	
	Rustn Lidman	
Lag	1. Fallskärmsjägarskolan	
 SM i fältävlan		
	1. Fskj Björn Fransson	
	7. Fskj Ingmar Gustavsson	
	25. Rustn Krancher	
	27. Fskj Hans-Åke Arnesson	
Lag	1. Fallskärmsjägarskolan	
 Mid-V skjutning		
	14. Rustn Vodnán (gevär)	
	3. Rustn Lidman (K-pist)	
	5. Rustn Krancher (K-pist)	
 SOK Under 7/5-70 Sen		
HSOK 8/5-70	1. Hans-Åke Arnesson	
	1. Rustn Lidman	
 Yngre oldboys		
SM i militär ferkamp		
	1. Öfu Björklund	
	15. Serg Eliasson	
	20. Öfu Lago-Lengqvist	
	22. Fskj Hammarstedt	
	24. Fskj Westlin	
Lag	4. Fallskärmsjägarskolan	

Redovisning av skidgruppens bravader vintersäsongen-70

På höstkanten togs 10 man ut i skidgruppen. Träningen under hösten bedrevs enl. följande: tisdag och torsdagkväll, styrketräning i halen under öfu Nordin, ett par skjutpass i veckan, samt distansträning 2:gg, i veckan.

23 nov. åkte vi upp till Transtrands lägret. Ett åk- och skjutpass på f.m. och åkträning på e.m. Två test tävlingar kördes och c:a 30-40 mil hade vi i benen, när vi 8 dec. åter befann oss i Karlsborg och deltog i jägarveckan. Därefter låg vi ytterligare ett par dagar i Transtrand, och deltog i säsongsens första skidskytte tävling, där "Pajen" Johansson var bäst med en 4:e plats.

Under julupphållet var vi hemma en vecka, och nyårsdagen var det slut på julfriden och vi återvände till Transtrand för 10 dagars träning och tävlingar. Deltog i fyra tävlingar, bl.a. 2 MI-tester. Undertecknad 2:a och 5:a, "Pajen" sköt på fel tavla och Arnesson tappade hornet vid ett tillfälle. För övrigt var det jähligt kallt, ner mot -35°.

Så snåningen kom även skidgruppen upp till Kiruna, där den utökades med Ingmar Gustavsson och Jan "Frans" Mikaelsson, vilka gått straxde fram till jul.

Den 16 jan. körde vi Milo ÖN mästerskap på 15 km. skidlöpning i Boden. Tyvärr hade vi ej fullt lag, så vi kunde ej blanda oss i lagstriden.

Under resten av januari tränade vi ett par eftermiddagar i veckan sköt mycket och deltog i tävlingar i Norrland bl.a. Östersund, Luleå och Boden.

Så kom MI veckan i Boden 9-14 feb. Den stränga kylan gjorde att tävlingarna fick flyttas fram dag för dag då programmet stuvas om. Alla tävlingarna genomfördes dock, nedst främgangsrika var vi med 4:e platsen i MI skidskytte stafett 4gg. 7,5 km. och lagsilvret i JCM skidskytte. Dock kämpades det friskt, mot I:2 Karlstad var inget att göra, dom vann allt som kunde vinna.

Den 26-27 feb. deltog vi med ett lag i MI vinterfältstävlan i Sollefteå. Efter natt etappen ledde FJS dubbelt med undertecknad och Gustavsson. Efter dagetappen stod det klart att Gustavsson blivit militär nästare och FJS även vunnit laget, med rustnästare Lidman som tredje man. Stort jubel!

I början av mars deltog FJS med ett lag i Jägarkolans årliga plutons-stafett 5 ggr. 4-km. på Kron-skidor. Vi vann med över 5 min. och vann alla sträckor utom en, och klargjorde därmed var skäpet skullestå, även om det visat sig tidigare under vintern.

Den 27 mars var det patrull tävling i Kiruna, 25 km. 4-nanna patruller och 8 kg packning. Norska patrullen ur Norges Brigad Nord deltog. Segrade gjorde JB före I 4 och FJS. Så avslutades den för FJS, lysande skidsäsongen med Skoli i skidskytte i strålande vårväder den 3 april, där H-A Arnesson segrade.

/Frassse/

M E M O R A N D U M

Efter dryga 3 veckors tjänst på FJS har vi väl alla redan flera episoder, som vi lagt på minnet och aldrig glömer. Ja, det har varit än det ena än det andra, som chockerat oss och kanske framkallat en viss förväntning och missmod hos vissa.

Vi minns väl redan första dagen hur det var, befälen gapade och gav order åt oss, en samling nyisryckta, snälla svenskar som minst av allt var vana vid att folk gav order. Mitt i förvirringen blev vi kommanderade att hänta vår utrustning. Den bestod, som väl alla vid det här laget känner till, av en massa smörja, som bara tog en förbaskad plats i skåpet.

På kvällen skulle alla sova kl. 23⁰⁰, och på morgonen fick vi, stackars satar, knalla upp redan kl. 5⁴⁵. Detta var för många renar kallduschen och ett flertal av oss längtade hem redan andra dagen.

Något som inte lindrade henlängtan precis, var att vi fick order om håarklippling. Visserligen kände väl alla till FJS:s traditionsenliga bestämmelse, men att håret skulle vara så kort, som vår frisör, i överensstämmelse med FJS:s ledning ansåg, visste vi inte. Man kände ju sig näken när man, med mössan långt nerdragen, gick ner till förläggningen, tyst men ihärdigt svärande.

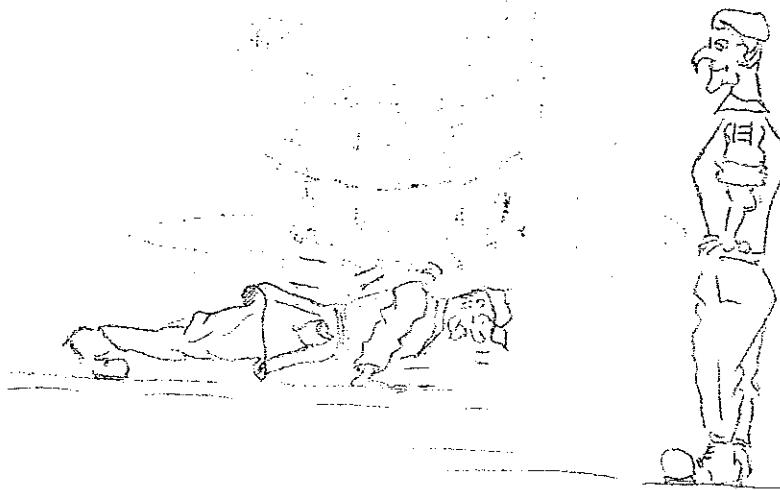
Hur det nu är, så vänjer man sig till slut och redan efter några dagar tänkte man väl inte så mycket på frisyren. Då var det andra doker som vi var tvungna att engagera oss i t.ex. skoputsning. Detta putsande som bara ger skoinnehavaren ett dåligt humör och skon, närmest av slag el. dyl. som frankallas när innehavaren reagerar sig.

I övrigt är det nödvändigt att putsa skor, bädda "strick", städa och i övrigt hälsa och uppföra sig som en jägare, om man inte vill få straffexerciser på halsen, något som flertalet av oss redan har fått känna på. Detta är ett rycket smart straff. På detta sätt har våra befäl lyckats rusta upp förläggningen, inte bara innanför kasern, utan även utanför. Jag kan glatt meddela att det sägs att Lt Vendal snart är nöjd ned rabatterna.

Det som gläder oss mest, skulle jag tro, är att våra till synes omänskliga furirer, efter hand har blivit nänskligare. Detta är ju en viktig faktor, för oss soldater, som ju vill känna en viss gemenskap ned befäl för att kunna göra det yttersta, av egen fri vilja och inte bli tvingade ned "hugg och slag".

Till slut skulle jag vilja nämna det jag tycker är bäst här på FJS, nämligen, kamratskapen. Den är den viktigaste faktorn, och den finns, resten beror på viljan, och den har vi väl?

/239 Aspenar/

Johansson
70

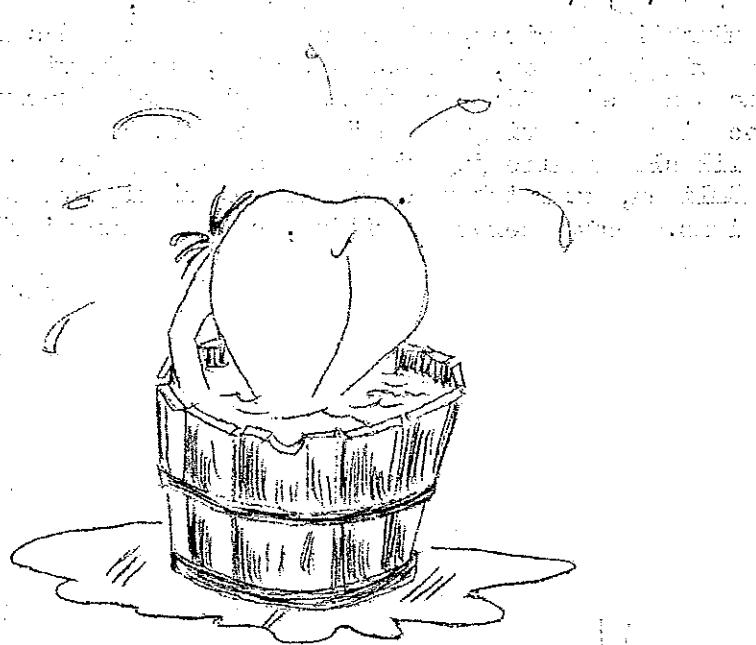
In-ryckningen.

Nu har fjorton dagar passerat. Vi har avancerat från rekryter till soldater, från båtmössa till basker. Några har avrustat. De som är kvar börjar känna sina "gehalt", som Johnson på vår luke, uttrycker det. Och kängorna är oftast "vårdade". I vissa fall blandas skokrämen upp med vissa ingredienser, för att ge denna extra lyster. Ett beprövat recept: ett par väl insmorda hängor, gnides länge och väl ned i vät bomull. Även en damstrumpa kan användas om sista permissionen givit önskad utdelning. Om lystern inte bedöms vara den rätta kan "överkocken" ordinera en sk. skoputsar aperitif bestående av väl avvägda delar arnhävningar och maratonvarv runt förläggnings byggnaderna. Metoden lär garantera topp resultat i 99 fall av hundra.

Då, för 14 dagar sedan, kom man neddrimpande här ned en mängd vaga vetskaper om livet som militär och speciellt då vad fallsärmsjägarskolan beträffar. På tåget från Skövde nötte man en mängd likasinnade prissar. Alla sneglade osäkert på varandra. Vilka här har en militär inkollelse order som färd-knäpp? Frågan lyser uttalad. Men när konduktören kommer dras biljetterna från. Det blir som när en vaktmästare öppnar dörrarna till en packdföreläsningsal. Trycket lättar!

I Karlsborg möts vi av en grönmålad buss. "De häringa bussarna e junte så hinla dålia som polarn sa" hörs en kommentar bakifrån bussen när vi går ombord. Vi presenteras för nottagnings körmitten; två grönklädda varelser. Jag kom att tänka på ett träd när jag såg dom. Bruna rötter, grön stjälk med två grenar och så en röd blomma högst upp. Snart nog exponerades deras fröhus också. Håret var kortklippt till den milda graden. Jag befärade att en olycka hade hänt. Kufarna hade legat och såvit i gräset och blivit överkördas av en gräsklippare. Och med den uniformen måste ju risken vara ständigt överhängande. Två dagar senare så hela gänget ut som kardborrar i huvudet.

/Saxo/

Saxo
TO

K R I G S K O R S E R P O N D E N T

G ÄL L IV A RE

FJS

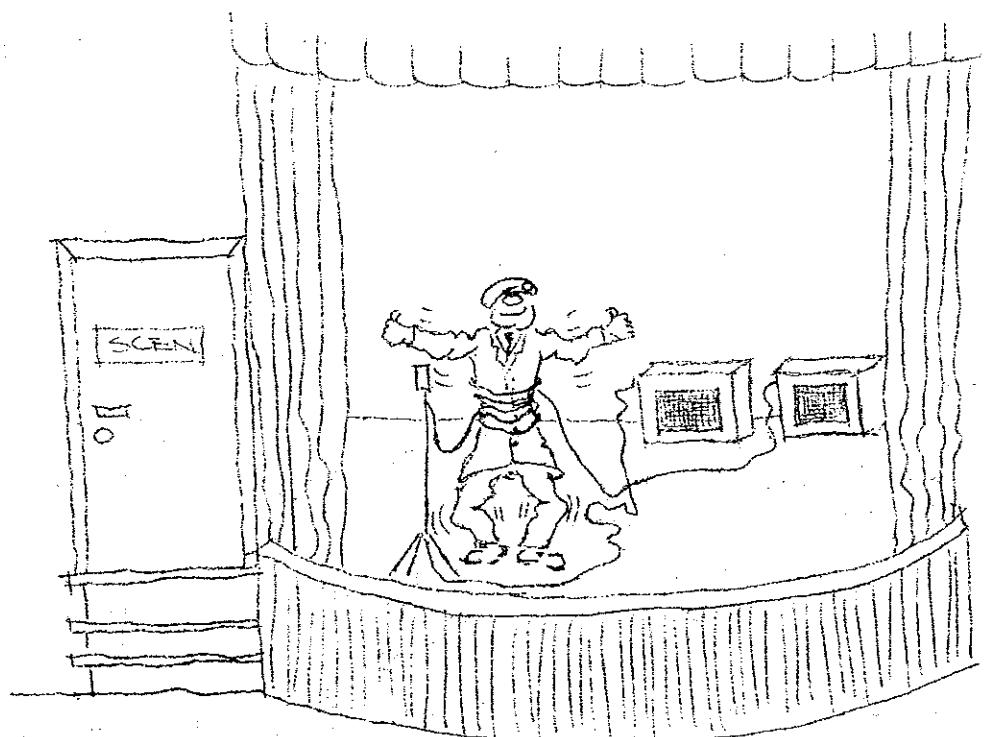
FRÅN

Efter en helgs besök i det krigsdrabbade området kring Malmberget och Gällivare, inlämnas följande rapport till FJS nyhetsbulletin "Örnen".

En busslast FJS:are invaderade under helgen Gällivare, Bittra strider mot järnvägsmän, poliser och bartendrar utspelades. Själva fronten stod i disqoutecket Vassara, där följande episod utspelades: Lindblom, iförd det nya vapnet "blåsut-grej", förvånade motståndar-sidan genom att anfalla i ryggen, under det att rullen, som han hade i munnen åkte ut och träffade ett flertal ansikten. Genetay såg vikten av det hända och kastade sig, med hjälp av äntherke upp på bergshyllan "scenen". Han påbörjade sitt stora tal, Fallskärms-jägare..... längre kom han inte, ty samtliga elcablar var på fiendesidan. De kastade sig runt honom och drog ner honom från klipphyllan. I fallet skadade han "musculus stjärtum", ganska all-varligt. Kvassman såg sin plats som signalist. Efter att förgäves försökt sända meddelanden på en högtalare, till sjukvårdsenheten, utsåg han sig själv till sambandskarl. Med berätt mod intog han själv järnvägsstationen, men där tog krafterna slut. När han sedan upptäckte att fienden tillskansat sig hans livsviktiga blåa vapen-rock (fult gjort av fi) var måttet rågat. Efter några stapplande steg föll han in i den trötta krigarens sömn.

Under tiden hade fienden ryckt fram på bred front vid stridsområdet i Vassara. Lindblom fräntogs sitt vapen och Genetay togs i en annan fångenskap än den av sladdarna. Men än hade FJS ett trumfkort, en gasbomb, levererad av Lindblom (full av hemliga vapen). Fienden var tvungna att släppa dem. Illa tilltygade drog de sig ut i snön för att omgruppera. Det skedde så småningom i en varm säng, med varma lakan, allt medan Örnens korrespondent i besvärlig ter-räng tog sig fram till Karlsborg för att avlägga rapport.

/ Fu Eriksson /

FJÄLLMARSCH I MIDSOMMARTID.

När större delen av Sveriges ungdom drar ut på campingplatser och nöjesfält, vid denna tid, för att efteråt ställa sig frågan: hade jag roligt? Ja, en del plockar också blommor, sju till antalet, för att därigenom tro sig skaffa lycka till framtidens. Så gjorde emellertid inte en grupp av årets blivande fallskärmsjägare. Dessa följde, på sina lediga dagar, med på en fjälltur till Dalarna.

Dammet hade just lagt sig efter ett livligt krattande inför midsommarens ledighet. Kompanichefens sista ordd från den då blomsterprydda talarstolen lös: kör försiktigt på vägarna! Höger vänster om, marsch. Alla sprang till sina bilar och med en rivstart, iväg. Kvar var tolv man, som ikläckade två bilar med lite smågott i sina ryggsäckar. Färden gick under kvällen mot södra delarna av Dalarna. Vid kanten av en älvs rester vi första gången våra thermotält. Allt medan timret flöt mot sitt mål. Följande morgon vaknade jag till båvernas plaskande vid älvkanten, trodde jag. Det var två grabbar som tog sig ett morgondopp. Vi övriga följde snabbt deras exempel.

Ett par timmar senare var vi framme vid starten för vår marsch. "Solen sken från en klarblå himmel", brukar lyrikerna skriva, och så var fallet även nu. Midsommarvärmens fick svettdropparna att falla allt snabbare ju längre vi kom. Vi lämnade snart trädgränsen bakom oss och kunde nu blicka ut över vyer som aldrig förut. Att packningen var tung glömde vi snart.

Vi badade i alla fjällsjöar vi såg. Nådde platsen för vår bas på c:a 900m höjd. Låg i kvällssvalkan med puttrande jägarkök, berättade historier och kröp i våra sovsäckar efter solens vackra nedgång. Ny dag, med lika vackert väder. Vi fick tillfälle att gå i snö vid ett flertal tillfällen. Cissa då om kameran var framme. När denna dag var tillåndad förstod jag att grabbarna var nöjda med sitt val. Alla började bli vana vid sin material, insåg att de orkade mycket fast värmen var pressande, tyckte helt enkelt att det var toppen att gå i fjället.

Tredje och sista dagen slutade med en behövlig bastu före vår hemfärd.

Som ledare för marschen måste jag säga, att vandra i fjället med denna sortens grabbar är mer än trevligt.

LAGO

MIN-TJÄNST.

Vi har nu fått en ny mina till skolan. Den går under benämningen
HÄUPMINA 12,

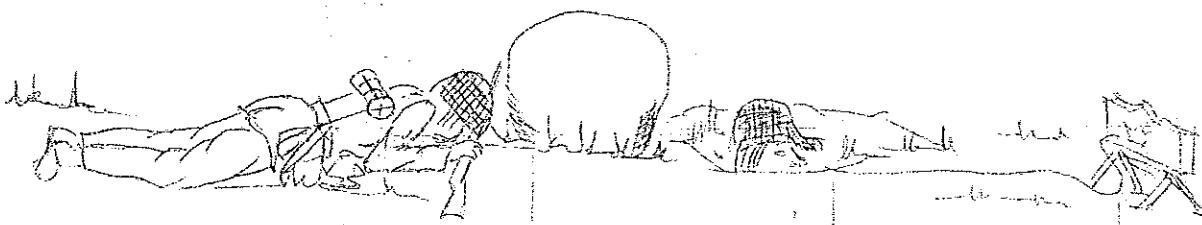
Minan är konstruerad efter principen, riktad skottverkan, och är
avsedd att användas som syftmina eller trådmina.

Minan kan utlösas på elektrisk väg, eller med dragutlösning.

Minkroppen utgörs av en rektangulär dubbekrökta spränggärneskropp
innesluten i ett plasthölje, vars framsida innehåller splitter i
form av stålkulor.

Vikten av minan med tbh är 3 kg och den har ett verkanshastånd på
50 m. Verkansbredden på 50 m. avstånd är också 50 m. Och verkans-
bredden på 50 m. avstånd är upp till 2 m.

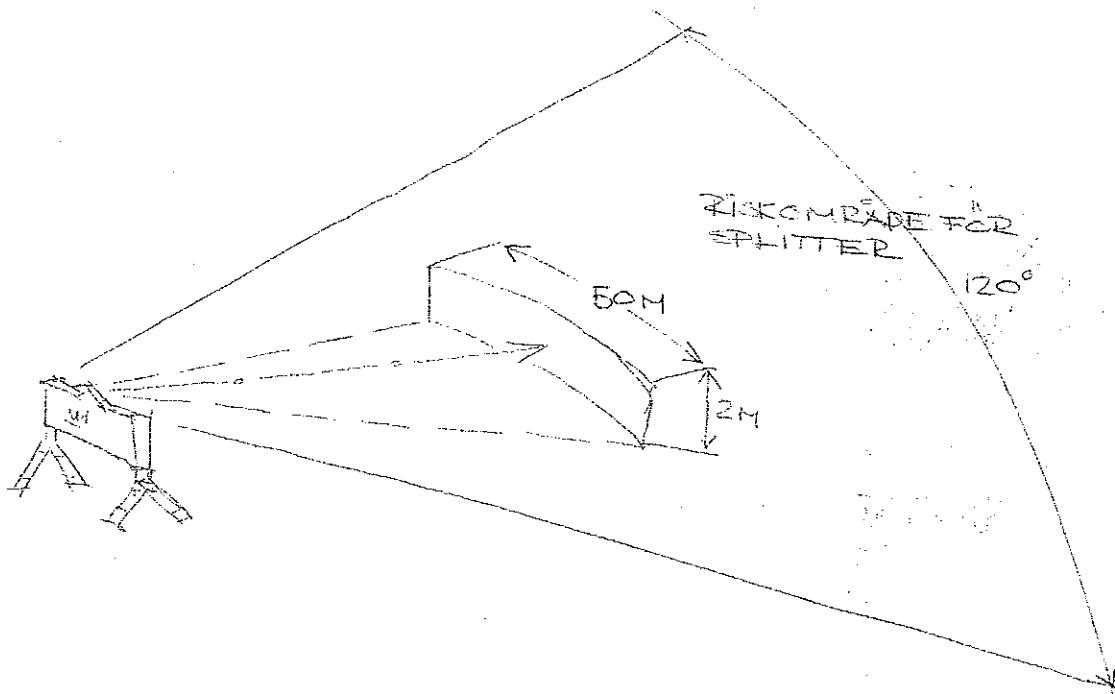
/Rustm Bergerland/

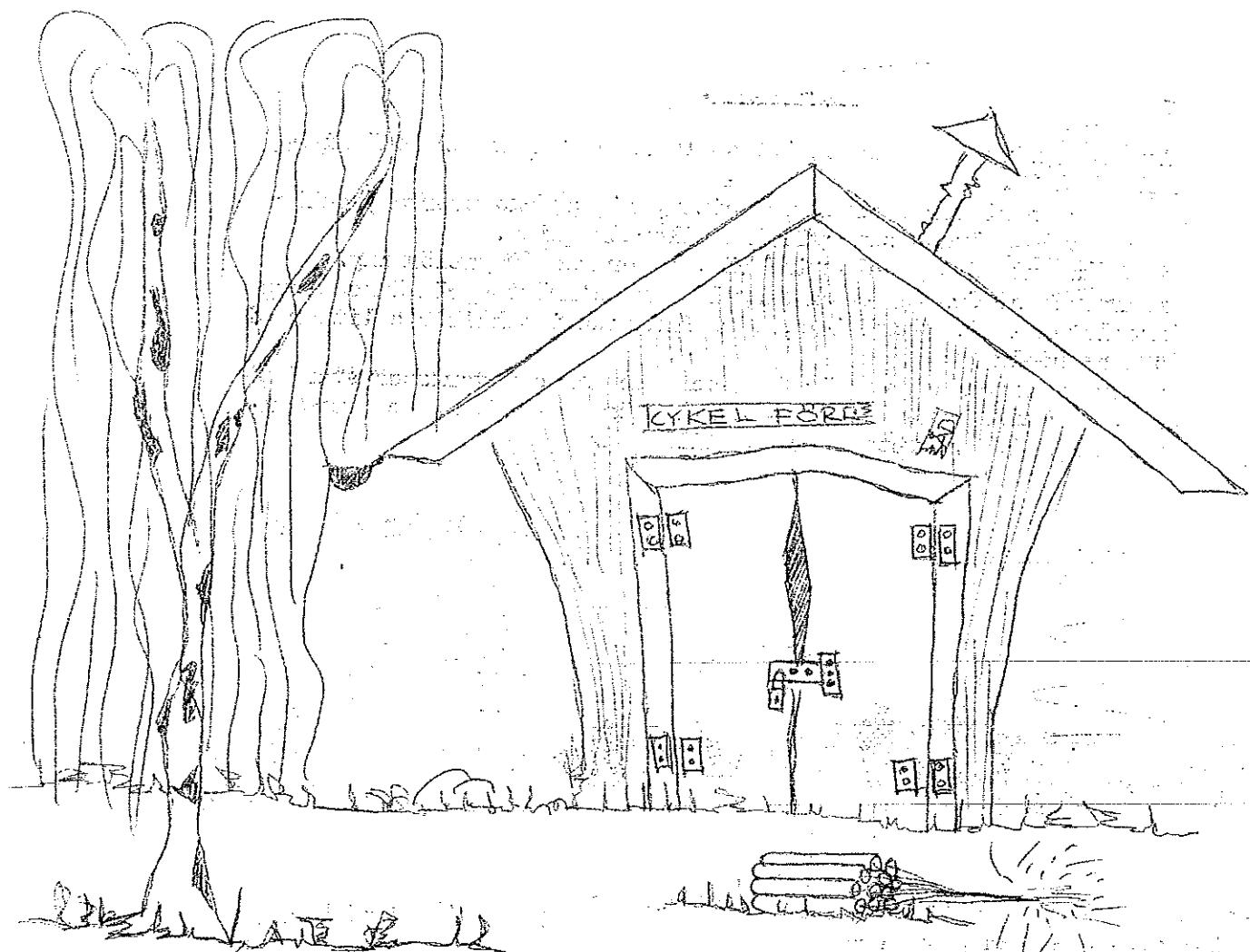

20-50 M   10-20 M   0-10 M

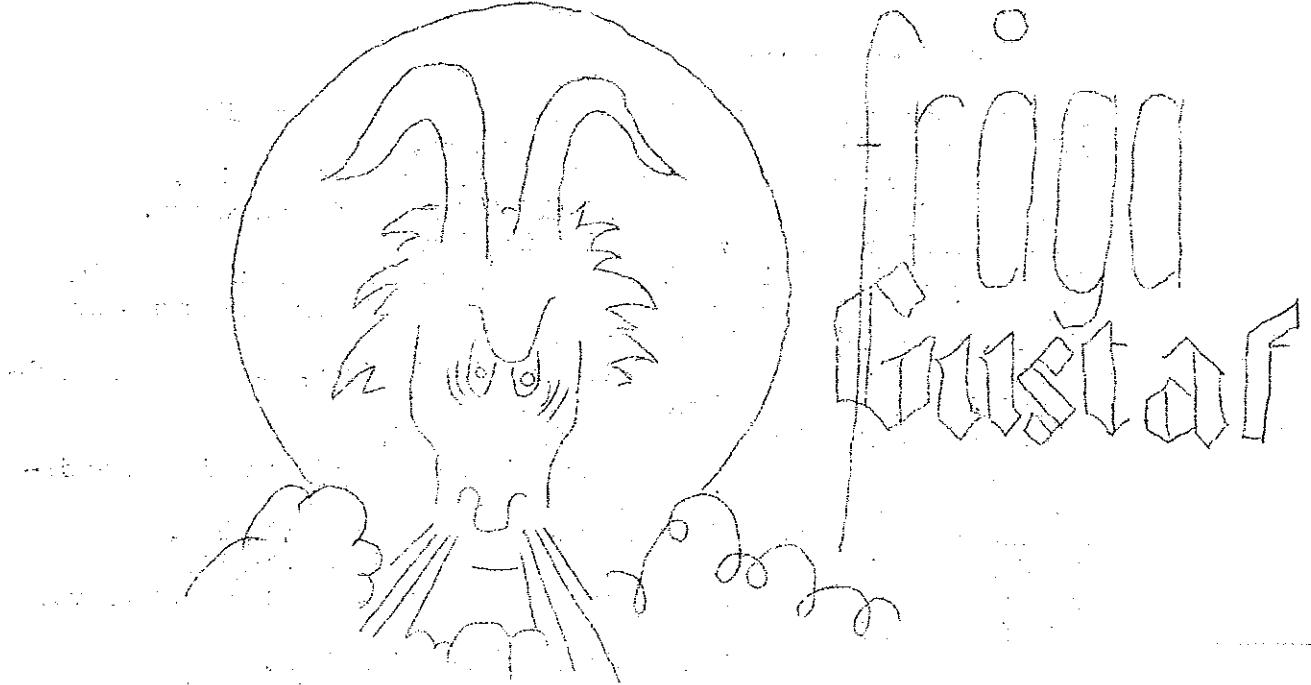
LIGGANDE TRUPP MED TÅLM, VÄND MOT MINAN TRUPP I SPLITTER-SKYDD OM EJ RISK FÖR STEN-KAST EL. DYL TORRE - LIGGEP

EN EGEN TRUPP INOM DETTA OMRADE

Billie
70

Var FJS-befäl i kontrovers
med nykterhetsnärinden i Ki-
runa angående fullständiga
rättigheter i turken? /ö/
Vad är det som gör att lt
Vendal passar till kalsong-
mannekäng? /nyinryckt/

Är det sant att fu Hansson
är knappsenlare?

Har verkligen rustn Bergen-
land och öfu Nordin i en
skrivelse till arméstabens
försökt att införa maxlängd på
befälen vid FJS /lång off/

Är det sant att fu Kronberg
är hälften örn och hälften
människa? /avundsjuk/

Finns det någon som tror att
fu Eriksson kan säga "rulle-
bör?" /skåning/

Är det sant att lt Österblom
är FJS minste, men också
störste soldat? /stor rekryt/

Har fj Årnholm och öfu Jo-
hansson tagit tallekctioner
hos Birgit Nilsson? /sångare/

Får kaptener använda könsord
i sina tal? /pinuppa/

Varför har rustn Vadman valt
sig själv till diktator i
förrådet? /serviceman/

Varför finns det inget naken
Öxnen? /gosse/

Gissa om, gissa om! Men fråga
lt Wänseth.

Hans stomatolleende!!??

Nej, verkligen inte. Han tar
knapparna för fermöringar.

Sträck på Eder kamrater, det
blev avslag.

Prat, man skall inte döma
någon efter utseendet.

Knappast!

Säpo kunde inte besvara frå-
gan av sekretessskäl.

Kanske, men har Du någon gång
hört dem tala i falsett?

Fråga kn Kristiansson!

Han är portugisiskt service-
inriktad.

Usch, usch, fy på sig!

Det sägs att.....

fu Jakobsson var skyldig till Kiruruna stads telegrafnät och JS telefonyxel säckade ihop under två veckor.

fu Larsson är inskriven på samtliga universitet i Sverige.

Från Sandström avvaktas snabbt och lämplöst för hemlig operation.

En Lindqvist konstruerat en entantantisax.

fu Harmersteds teori (å 217 A-4 sidor) angående sambandet mellan körhortsintyg och slappa ögonruskler helt har förkastats av försvarsstabens utredningskomité.

fu Kronberg är en helt vvvavvavavavonlig människa, men han bara vvi-vivivivisiterar och vivivivisiterar.

zu Hansson shall köpa renar och bilda familj.

... fu Karlsson är den ende i FJS historia som nobbat sju Riksgränsmässer samma kväll. Vart först! 14-33

Fr. Bistner har slutat bär handväskan sen han kom till FJS.

nu Windblom själv tillhör en av stöttespelarna i A-laget.

du hittades sjuvar årligen om att besöka spelen i Helsingfors
författaren vallade svart eller var det AK:n han vallade eller var
det vi som vallade honom?

... nu. Wei strand tappade rösten, när han blev ringnärrt.

du väntar inte sällan längre
till Zell monterat in en fotocell på huggarna som utlöser larm vid
också snabla förändringar.

zu Söderkjaern kan söder plats som enrick i Kebene-käten.

tu Söderjern har sikt på plats som endast i huvudet har att
tu Fransson krypande kontrollerat brandredskapen och eldberedskapen
på EIS

pa förs.
fu Libvih var nära att sluta, då han hörde att det inte fanns pil
i mörkträden.

J. nob-forraderen
J. nob Rhen, fel, att lt Rhenström över sig har sno, äsch, att lt Rhen-

ström bakom mig framtar sig och, numm, givit allt vad jag sagt, att lit Rhenström är i Skåne, fel, jag tar om det från början, att , t Rhenström säger att det snöer i Norrland.

f.d. Åfå Pålsson, efter att ha tagit in pengar till det nya gethuset, hade råd att följa ned huset, S2, på en jordenrunt resa.

serviceavdelningen hade sina slutövningar för kompaniet bakom Gula skolan. Övningen genomfördes helt i ultrarapid.

åldersklassen ålder för då furirerna har avancerad stridsförflyttning ned den. En anhållan om fler tider strid skall lämnas till kompanj.

chefen S2 gjort Västens udde till nationalpark.

fi Lindmark skall ändra sin titel till "play-pojke".

soldat Nygren lärt sig simma i fel sorts vättara.

It Rhenström är erbjuden jobb som PR-chef hos Silve.

DEP:

fj Persson med ljus och lykta sökt efter en kvinnlig skidtränare.

ströpphärarklubben.

vad befälen var vana vid från Ferrum.

Med skidor och CG vintern -70.

Jag ska efter bästa förmåga försöka förtälja vad som tilldragit sig haver för skidgruppen under vinterns skidskytte säsong. Under Massé Nordins och Alberts förslavande övervälmning fördrevs hösten med pressande skjutningar, omänskliga löpningar och svettdrypande styrkeregymnastik i hallen. Under nov. och dec. tillbringades ett par toppenveckor i Transtrand och Sälenfjällen, där vi delgavs mycket av skidskyttets finesser.

Större delen av juluppehållet och lite till, låg Arnesson, "Pajen" Johansson och jag i Transtrands lägret och åkte ett par VM-tester i Dalarna och Värmland. Genom att muta de två närmsta att skjuta på min tavla etc. lyckades jag att krångla mig ned till den svenska trupp som skulle till Tjeckoslovakien.

En bister januaridag samlades vi på Arlanda och flög via Helsingfors och Öst-Berlin, till ett ännu bistrare, för att inte tala om skitiga- och Prag. Vi fick skaka ånglok ett dygn, varvid vi ådrog oss förlyning, virus, maginfluensa m.m. innan vi kom fram till Mikolasch, en stad i Tatry-bergen.

Valutan där nere var 1:3 officiellt, på gatan 1:10. De första dagarna fördrev vi ned besök i bl. a. VM-orten Vysoke Tatry, lätt skidåkning och skjuthing, och på kvällarna efter eget gottfinnande.

Nåväl, så var det då dags för själva tävlingen "Internationella Tjeckiska Mästerskapet" som den kallades. Tävlingen gick av stapeln 4 mil från Vysoke Tatry, i södra Tatrybergen, vid gränsen mot Polen och Zakopane. 10 nationer deltog, däribland: Polen, Rumänien, Frankrike, England, Öst och Västtyskland m.fl. Vädret varierade ned blåst, snöfall och $\pm 0^{\circ}$ C. Själv lyckades jag heta mig in på en 10:e plats efter halvdan åkning. Vann gjorde vämlänningen Eliert Gustafsson (I 2). Därefter följde en natt ned fest och galaj, där man kunde byta Swix vallor mot Polsk vodka. Så bar det åter iväg upp till köldens rike, efter en upplevelserik vecka bakom järnridån.

Efter en hektisk tid i Kiruna och Övre Norrland med träning och tävling dagligen, var det åter dags för ett nytt landslagsuppdrag. Denna gång gällde det Nordiska Mästerskapen i Finland i början av mars. Vi bilade från Luleå, rundade Bottenviken och reste via sägnesomspunna Saanjärvismoar ner till Tavastehus och NOM.

I ett miserabelt hundvåder, -2 på höjderna och +2 i sänkorna, duggregn, och på detta livsfarliga, isiga utförlöpor med 360° svängar lyckades jag ta mig helskinnad i mål. Slutade som 6:a och andre svensk. Segrade gjorde Limalöparen Bernt Holmberg (12).

Besöket blev ganska kortvarigt, men vi hann ändå med att synas och höras i Tavastehus nöjesliv.

Detta var mycket körtfattat vad som hände i vintras på de större skidskyttetävlingarna, än återstår mycket att förtälja om alla tävlingar, men Ornenredaktören Lindmark ger ej plats för mer. Dock en förhoppning inför vintern -70/71, att några EJS:are, även kommande vinter, får ikläda sig blå-gult!

/ Lökaskräcken alias Frasse/

TUSAN VA 204:AN

E' LÄNG.

FANTA HAN OM
HAN SINULERAR!

P U S T A N S S Ö H E R

Den dånaende fjällvinden kastade sig ned obändig kraft ner från fjällen, ner mot de få husen vid järnvägen. På stationen letade den sig in bland kläderna på tio frusna fallskärmsjägare, som med stora mängder bagage, pinades av vindarna. Pustans tältgrupp hade anlänt till hotell Lapplandia, Riksgränsen.

De tio skulle under påsken bo i tält 20, äta i personalmatsalen och ibland göra något ströjobb på hotellet. Pris per/deg 16:-. Tältet restes och invigningsfesten började. Den skulle gå i sex dygn. Dagarna gick med skidåkning (där de tio, likt kosackar på löddriga springare, klöv drive efter drive i perfekt kortsvängsstil eller med huvudet före i energiberikande vurpor) och små fester, sörn och stora fester. Fu Karlsson och Fj Lindmark blev så småningom de enda som var kvar i tältet. Skrälen var, att Fu K. gick på behandling och att Fj L. inte fick ner sin kroppshydda i någon hotellsäng.

En natt fick de sällskap av två kvinnor, varav den ena kan beskrivas som en mycket nära vän (i kromozonformat) till Fu J. För att bli av med snyltgästerna slutade de två gentlemännen att elda. Så nästa natt var det två man i tältet och resten spridda på hotellet, från sviten i snickerverkstaden till sängarna i nya delen.

Nåväl med tiden blev pustans avkommor i tältet en institution på högfjällets orrådet. Folk vallfärdade dit och vi blev bjutna på diverse per eller mindre skurna partyn. Jönsson och Sellersjö gick sina egna vägar, men o såna kvinnor som fanns vid kontrollerna. När Fu J. sedan för ut omtalade kvinnan, och sätter eld på tältet, eller när Fu E. göll på att drukna i avloppet, eller när Fu K. klättrade på väggarna, för att det inte fanns något snus, eller om norrmannen som bodde i bastun, är andra episoder som förgyllde tillvaron.

Även vår tid vid Lapplandia skulle få ett slut. Stort avskeds parti på perrongen, många kvinnotårar och många "välkommen åter". Åter! Ja, naturligtvis! Den vind som blåste då vi anlände, vad nöjositiv anbeläggningar, och som övergick till storm under vår tid där, lugnade sig åter. De tio hade lämnat Riksgränsen. För den gång en!??

/fu Eriksson/

jägarnamatik

jag hade tolv flaskor i källaren och mi hustru gev mig en beständ order att hänta upp dem och så ut all whistyn i vasken annars så.....
ja min fru gick up och jag satte igång ned det avskyvärda arbetet.
jag drog ur korken ur den första flaskan och slog ut innehållet i
vasken, sånär som på ett glas som jag drack. så korkade jag upp den
andra buteljen och gjorde likadant med den. sedan drog jag upp kor-
ken ur den tredja buteljen, slog ut innehållet i vasken utom ett en-
ka litet glas som jag drack. sedan korkade jag upp den fjärde vasken
och hällde buteljen i gladet och drack resten.
jag tog upp nästa flaska, drack en vask av den och slog resten i
glasen. jag drack vasken ur nästa glas, korkade drinken och drog upp
resten.

när jag så hade tömt alla flaskorna, stötte jag villan ned ena han-
den, räknade buteljerna, korkarna, glasen och vaskarna och det blev
tillsammans tjugonio. när sedan villan stod stilla räknade jag den
igen och fick så adderat ihop alla villorna, glasen, buteljerna
och vaskarna utom en villa och ett glas, som jag drack på kvällen
nästa norgon.

ATT

HOS

Att kriget är omöjligt för en fiskjä fick vi verkligen furirerna J., och E. erfara under sin korta sejour som inneboende hos TV-handlaren Pekka Bontoo. Rummet bestående av två sängbottnar, ett barskåp (vilket var skälet till att vi hyrde rummet) och tre fallfärdiga stolar, var c:a 25 m² stort, pris 270:-/nån. För att få hyra såde de två, att det skulle utnyttjas i studie syfte. Dagen efter inflytningen hyrde de ut tre 2 m² stora platser till furirerna E., K., och S. till en kostnad av 54:-/nån. Så började festen! Den fick ett abrupt slut den kvällen då Pekka röjde sig en gång, bland tonflaskorna på golvet och fick se sin fru ned från mina, två andra kvinnor, gitarrspelande Björnan och de fem furirerna mitt uppe i en ravig version av "Tell me what I say". Motad ned brändymna förflyttades frun till en annan del av byggnaden, vorefter vi vräktes på stående fot. Dagen efter lämnade vi slaggplatsen med nöbolenaget, i ngt som liggade en vedhög, utanför dörren. Hoppas panten på flaskorna rückte till mer än en ny skinngoffai!

/Fu Eriksson/

Fallskärmsjägarträff NORGE

Lite sent kom tyvärr inbjudan från Haerens fallskärmsjägarskola om en träff på Trandum. Att de dessutom hade valt midsommarhelgen för den nordiska sammankomsten, bidrog till att flera av kamraterna hade svårighet att ställa upp. Från Sverige deltog: Magnus Eriksson, Bengt Österblom, Martin Wänseth och undertecknad. Finland kom med övl Hagelberg (chef finska fjs) + fyra man, Danmark deltog med fyra hoppare.

Samling skedde på midsommarafton och platsen var en "hytte", en mil norr om Trandum. Från första kvällen kan väl närmast noteras en frittfallfällning av 16 hoppare ur jägartroppen på HFJS. De flesta landade på en liten äng alldeles intill "hytten", en ur åskådarsynpunkt trevlig episod. En annan vår när en av hoparna råkat landa i ett staket och därvid rispat upp ben och hud. Först bedövning (med ett par glas whiskey) och därefter fältmässig ihopsyning med nål och tråd.

Midsommardagen program började med att intresserade gäster kunde övervara en vingparad, efter avslutad frittfall-kurs, med bl.a. deltagande av ett par engelska flygare.

Medan tävlingsledaren (CI vid HFJS) hade en genomgång av den kommande hopptävlingen, bjöds utländska gästers anhöriga på en flygtur ner mot Oslo. Mycket uppskattat.

Hopptävlingen var upplagd som individuell pressånslandning och lagtävling mellan nationerna. TP-medel var HKP. Samtliga hopp skedde från 1000m. Bra hoppväder rådde, men stark värmé. Dock svängde vindarna oupphörligen (vindkantring på upp till 180grader). Dessa svårigheter kunde övervinnes av de hoppare som använde fallskärm PC, men de som hoppade med TU eller FSK 75 hade det besvärligt att till och med landa i gropen. Det blev norsk dubbelseger med majot Tangen som överlägsen segrare. Själv hamnade jag på 6:e plats. I lag vann också Norge med Sverige på 4:e plats. Att HFJS hoppfält är hårt att landa på syntes på en del av hoparna, själv har jag en stukning som minne av en i övrigt trevlig nordisk träff. På kvällen var det en mycket uppskattad tillställning med supé och dans och prisutdelning. Natten var varm och lång. En del lände rade värmén med barens hjälp och andra svalkade sig i en närbelägen tjärn. Tillställningen pågick natten lång. Ja, några hade sådan kondition att de fortfarande höll igång när några av oss svenskar åkte vid sjutiden på morgonen. Alla möjligheter utnyttjades för att utbyta erfarenheter i vårt fascinerande arbete där fallskärmen bildar en centrumpunkt.

Kanske var icke de svenska insatserna i tävlingen så framgångsrika, men som chefen HFJS uttryckte sig:"det viktigaste är att vi inom de nordiska länderna kommer tillsammans och att det blir en tradition med en årlig fallskärmjägarträff."

Vi deltagare från FJS vill på det varmaste rekommendera övriga kamrater vid skolan att delta vid nästa träff som äger rum 1971 i Danmark.

/ Kurt Arnholm /

Vi skickar genom Örnen en varm sommarhälsning till det gamla kompaniet och då speciellt till: Örliga Funke, Vesslan Westlin, Pappa Hilmer, Galler-Erik, Sprängar-Holger, Service-furir Bronco, Beige-Erik och alla andra hannar. Ha det så bra under sommaren och välkommen till en liten klar på Jägarnas dag.

PCS - 69/70

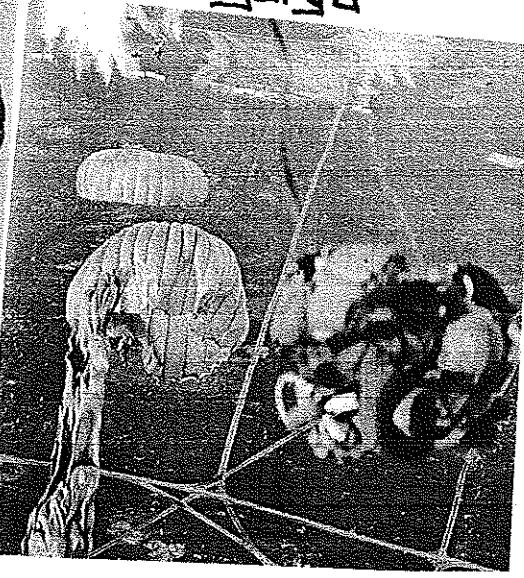
Det finns en del saker man måste tänka på under militärtjänsten. Det första valet ställs man inför redan vid mönstringen: antingen blir man soldat eller malaj, blir man malaj är det okej men blir man soldat har man två saker att välja mellan, antingen kommer man till fronten eller också till de bakre linjerna, blir det de bakre linjerna är det okej, men blir det fronten har man två saker att välja på, antingen blir man dödad eller också överlever man, blir man vid liv är det okej men blir man dödad finns det två saker att välja på, antingen blir man begravd i massgrav eller i enkelgrav, blir man begravd i enkelgrav är det okej, men blir det massgrav finns det två saker att välja på, antingen blir man så småningom taäl eller björk, blir man björk är det okej, men blir man tall finns det två saker att välja på, antingen blir man pappersmassa eller också blir man timmer, blir man timmer är det okej, men blir man pappersmassa finns det två saker att välja på, antingen blir man toalettpapper eller också blir man tidningspapper, blir man tidningspapper är det okej men blir man toalettpapper finns det två saker att välja på, antingen blir man det på en herrtoalett eller också på en damtoalett, blir man det på en damtoalett är det okej, men blir det herrtoalett kunde man lika gärna blivit malaj!!

69-70

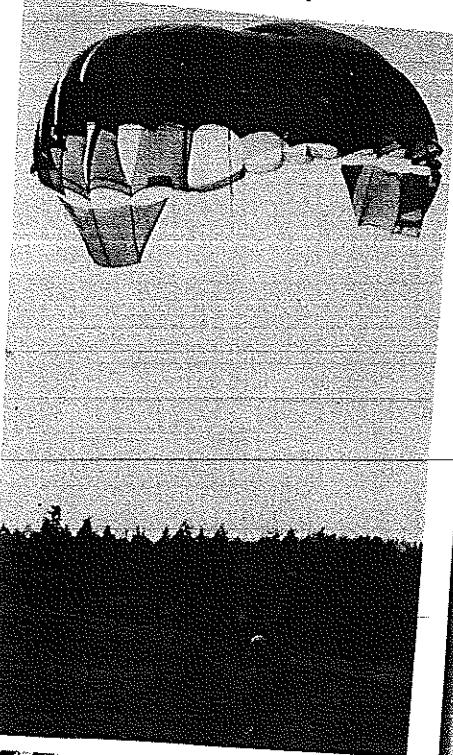
SLI, problem 2

Skillingaryd

G Arnholm

Rep-tat Boden-övn
Engelsk station
Radiofon

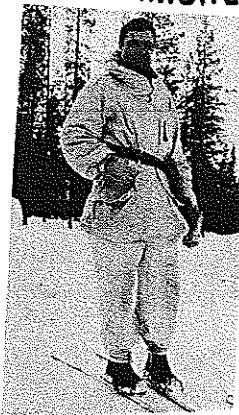
Et Björk
Plut-ch rep

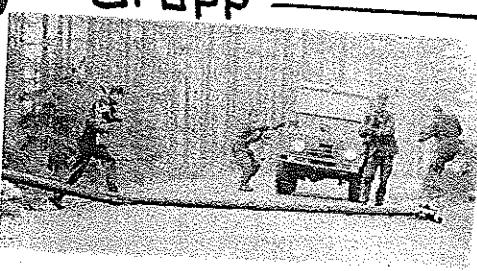
Rep-tatj "GUBBE"

Dr Holmström

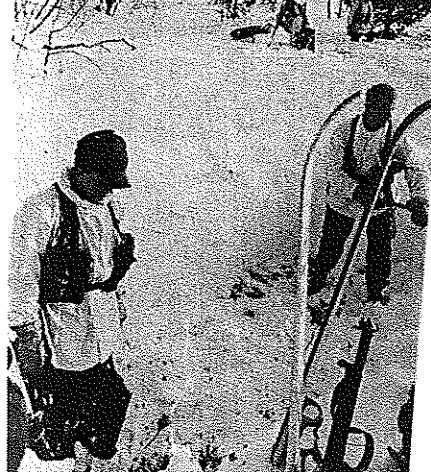
Grupp

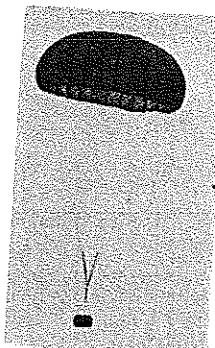
tälttävlan

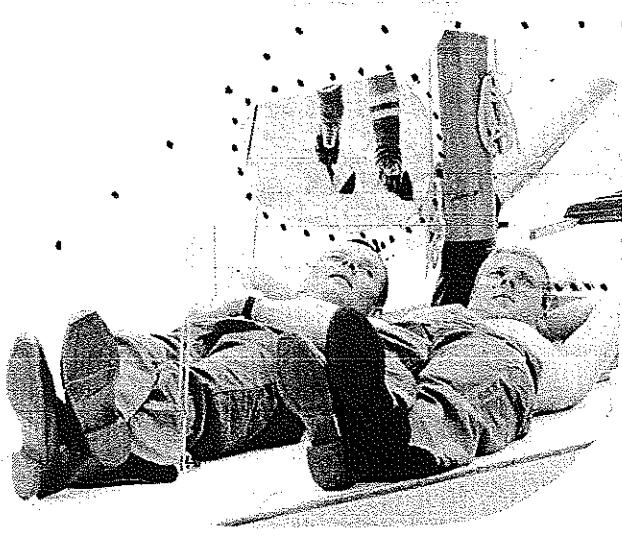
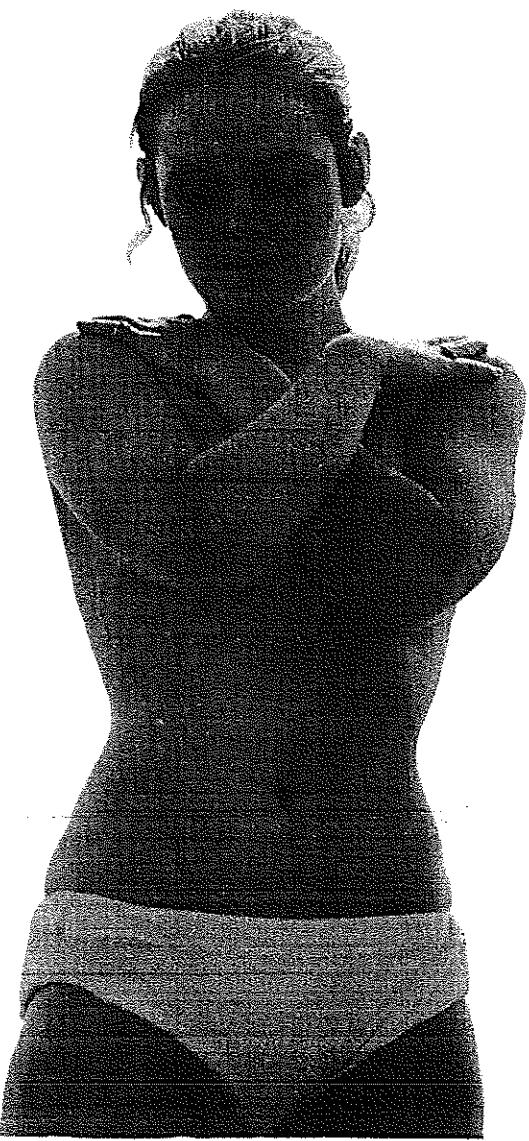
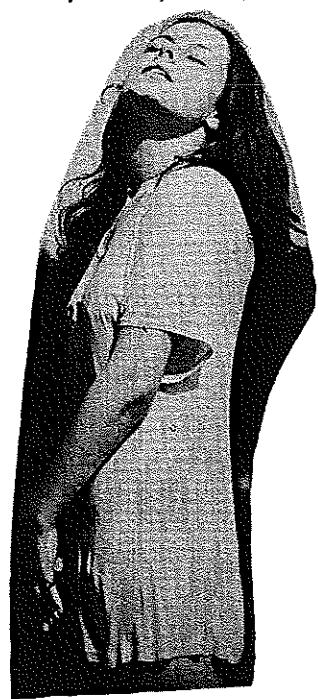
Kiruna-SNÖÖ

Bef med hundar från
Arméns Hundskola

Sommar - SVOOPY

EFTERTRYCK FÖRBJUDES